DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 35. Sroda, 1 (13) Lutego. 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,
dnia 31 Stycznia (12 Lutego).

Najjaśniejszy Pan, na przedstawienie Namiestnika, Najmiłościwiej dozwolić raczył Pomocnikowi Głównozawiadującego Pałacami Cesarskiemi w Królestwie Polskiem *Kwiecińskiemu*, przyjąć i nosić krzyż Komandorski Oldenburgskiego Orderu zasługi, otrzymany od Jego Wysokości Wielkiego Księcia Oldenburgskiego w dniu 1 Grudnia r. z.

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych. Z powodu uśmierzenia zarazy księgosuszu w Gubernji Lwowskiej w Galicji, Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych wydała zarządzenie, upoważniające do odwołania z dniem 11 (23) Lutego r. b. środków ostróżności na granicy Królestwa Polskiego od strony Galicji w roku 1862 zaprowadzonych, w celu zapobieżenia przeniesienia pomienionej zarazy do kraju tutejszego, jeżeli po upływie tego terminu kontumacyjnego, licząc od daty jej ustania, na nowo się tam nie pojawi; poczem wolno będzie sprowadzać bez żadnej przeszkody z Galicji bydło rogate oraz wszelkie zwierzęta i produkty. O czem Komisja Rządowa do wiadomości powszechnej podaje.

W rozkazie Ober-Policmajstra do policji wykonawczej wydanym, za Nr. 27, zamieszczono co następuje: Zbyt często w ostatnich czasach powtarzające się wypadki kradzieży, dokonywane po większej części w porze dziennej i z udziałem nawet stróżów, jak tego były przykłady, przypisując z jednej strony niedokładnemu wykonywaniu przez policję włożonych na nią obowiązków, a z drugiej nieostrożności samych mieszkańców i nieoględności właścicieli domów w wyborze stróżów, zmuszają mnie w ponowieniu poprzednio wydanych w tym względzie rozporządzeń, zalecić Komisarzom Cyrkułowym i w ogóle całej policji wykonawczej, ścisłe wykonywanie następujących przepisów, a mianowicie: 1) Od zmroku do świtu, wszystkie furtki w domach, jak również i bramy, które pozwolono mieć w dzień otwarte, winny być zamykane. W domach, w których nie ma stróżów, klucze od bram i furtek złożone być mają na noc u właścicieli lub rządców domów. Stróże znajdować się powinni bez przerwy około bramy wewnątrz lub zewnątrz domów i zwracać uwagę w dzień, a szczególniej w nocy, na wszystkie wchodzące lub wychodzące osoby. Ludzi nieznanych, ściągających na siebie podejrzenia i nie mogących udzielić zaspakajających odpowiedzi, zatrzymywać i dawać o nich natychmiast znać naczelnikowi miejscowego rewiru, dla zbadania zatrzymanego w kancelarji cyrkułowej i należytego sprawdzenia. 2) Rządcy domów powinni osobiście pod własną odpowiedzialnością przekonywać się codzień, czy który z przychodzących robotników lub służących, nie zostaje na noc w domu potajemnie. 3) Zalecić wszystkim mieszkańcom za pośrednictwem właścicieli lub rządców wszelką możliwą ostrożność i ścisłe przestrzeganie, ażeby drzwi wchodowe do mieszkań, strychów i piwnic były zawsze zamknięte. 4) Wzmocnić i wysełać częściej patrole, szczególniej na miejscowości puste, odległe i mało zamieszkane; patrole te obowiązane są:
dostrzeżonych na ulicach podejrzanych ludzi, a po go-
dzinie 12 w nocy, wszystkie osoby napotykane bez bile-
tów dozwalających chodzenie nocną porą, zatrzymywać
i do cyrkułów dostawiać. Wysełane z cyrkułów patrole pod przewodnictwem naczelnika rewirowego, chodzić będą w nocy podług zmian i marszruty przez komisarza cyrkułowego przepisanych; starsi i młodsi oficerowie, jako też feldfeblowie, obchodzić będą każdy po jednym razie w ciągu nocy t. j. od zmroku do świtu, wszystkie stójki swego oddziału, koleją również przez komisarza naznaczoną, a vice-rewirowi, prócz rozprowadzenia na warty, sprawdzać mają jeszcze raz jeden w ciągu każdej zmiany wszystkie swoje stójki. W czasie tych obchodów niezaniedbywać sprawdzania, czy wszystkie furtki i bramy zamknięte są na klucz, czy stróże znajdują się w domach, a straż na stanowiskach i czy ściśle pełnią swoje obowiązki. Dla kontrolowania przez komisarzy cyrkułowych i policmajstrów, czy wszyscy wysełani na obchody i patrole odpowiadają ścisle swemu naznaczeniu, wydać z zarządu do wszystkich cyrkułów, rogatek i budek, książki oparafowane za moim podpisem, w których starsi z liczby przeznaczonych dla sprawdzania stójek, podpisywać się mają za każdym razem, notując w książkach po cyrkułach znajdujących się o wszystkich dostrzeżonych przez nich uchybieniach. Książki te w miejscach wskazanych, mają być przypieczętowane do stołów. W ogólności dokładne wypełnianie służby zewnętrznej stójkowych jak w dzień tak i w nocy, z całem pojęciem przeznaczenia takowej, wkładam na osobistą i bezpośrednią odpowiedzialność starszych i młodszych oficerów i feldfeblów. 5) Wezwać właścicieli sklepów i magazynów o utrzymywanie tak jak dawniej swoim kosztem, zaufanych stróżów nocnych, których powinnością będzie chodzić bezustannie i strzedz powierzone im sklepy i magazyny, od zmierzchu do świtu, tak w porze zimowej jak i letniej. Stróże ci z rozporządzenia mego,
zaopatrzeni będą przez komisarzy cyrkułowych w bla-
szane znaki, na lewej ręce nosić się mające, z wypisane-
mi na nich numerami oddziału cyrkułu i rewiru, dla
rozpoznania ich przez policję i kontroli nad wykonywa-
niem przez nich obowiązków. Jeżeliby na przestrzeni
nocnemu stróżowi powierzonej, odbito w którymkolwiek
domu drzwi, zamki lub okna, z dokonaniem kradzieży,
a on nie ujął winnego lub nie wskazał policji śladów dla
pochwycenia złoczyńcy, w takim razie pozbawiony zosta-
nie miejsca i prócz tego pociągnięty będzie do surowej
według prawa odpowiedzialności. Na stróżów domowych
i nocnych nie mogą być przyjmowani ludzie notowani o
kradzież, lub inne występki. W tym celu: o konduicie
pierwszych właściciele domów, a o ostatnich utrzymują-
cy sklepy i magazyny, powinni żądać zaświadczenia wła-
ściwych komisarzy cyrkułowych. 6) Obserwować ba-
cznie ludzi oddających się próżniactwu i niemających
środków utrzymania i stałego zajęcia, a pomimo to czy-
niących ciągle wydatki. 7) W razie dostawienia do
cyrkułu obwinionego o kradzież, złodzieja z kategorji
fotografowanych lub zostającego pod dozorem za kra-
dzież, jak niemniej jakiejkolwiek podejrzanej osoby, po
powzięciu wiadomości o jej zamieszkaniu, uskuteczniać
lub odnosić się do kogo wypada, o dopełnienie w tako-
wych bezzwłocznej rewizji, która nastręczyć może wy-
krycie skradzionych w mieście rzeczy prócz tych jakie
przy osobie zatrzymanego odebrane będą. Ponieważ
zaś mieszkania wszystkich złodziejów fotografowanych,
jako też zostających pod dozorem za kradzież i podejrza-
nych o to, a niemniej nabywających rzeczy kradzione,
wiadome są w cyrkułach, zatem naczelnicy miejscowych
rewirów, powinni zwracać baczność na czynności, sto-
sunki i sposób życia tych ludzi i w razie powzięcia wia-
domości o wydarzonej jakiejkolwiek kradzieży, dopeł-
niać natychmiast u nich wszystkich najściślejszą rewizję, donosząc komisarzowi o rezultacie takowej; dokładne listy tych ludzi na kategorje podzielone, rewirowi przy sobie mieć powinni, a o nienocujących w domu, meldować co rano komisarzom cyrkułowym, dla pociągnięcia do kary za włóczęgostwo. Po otrzymaniu przez policję doniesienia lub wiadomości inną drogą o dokonanej kradzieży, komisarze cyrkułowi nie poprzestając jedynie na doniesieniu mi o tem i uwiadomieniu innych cyrkułów i komisarza wydziału śledczego, przedsiębrać winni natychmiast z swojej strony wszelkie możliwe a od nich zależne środki, dla wykrycia kradzieży. 9) Służący zmieniający miejsca, przewozić lub przenosić mają swoje rzeczy nieinaczej jak w dzień. 10) Zalecić wszystkim w ogóle mieszkańcom: aby wysełając o zmroku z pakunkami posłańców, wydawali tymże koniecznie kartki z oznaczeniem mniej więcej szczegółowo rodzaju i ilości posełanych przedmiotów. 11) Wszystkie zakłady publiczne, zamykane być winny bezwarunkowo w czasie oznaczonym, gości bawiących dłużej jakoteż utrzymujących zakłady, pociągać do kary. 12) Komiszrze zwracać mają częściej uwagę i posełać dla przejrzenia domy nowo budujące się i opustoszałe budowle, w celu przekonania się, czy w takowych nie ukrywają się ludzie podejrzani. 13) Zapowiedzieć wszystkim mieszkańcom przez właścicieli i rządców domów, aby o każdej spełnionej u nich kradzieży, meldowali zaraz komisarzowi cyrkułowemu osobiście lub za pośrednictwem Naczelnika miejscowego rewiru, dla przedsięwzięcia natychmiast przez policję należytych środków, celem wykrycia winnego i odzyskania skradzionych rzeczy. 14) Naczelnicy rewirowi zwracać mają baczność na ludzi wychodzących wcześnie z rana z domu, bez rzeczywistej potrzeby. 15) Za niedokładne wykonywanie obowiązków przez stróżów, właściciele domów do odpowiedzialności pieniężnej, a stróże do surowej kary pociągani będą. 16) Na dozorców śledczych w cyrkułach, przeznaczać przedewszystkiem strażników z kategorji ochotników, umiejących czytać i pisać, zasługujących na zupełne zaufanie i zdolnych do tego rodzaju służby. 17) Komisarze przy drogach żelaznych i rewizorowie rogatek, zwracać mają baczną uwagę na ludzi podejrzanych, przewożących rzeczy, do posiadania których nie są podobni i w razie uzasadnionych podejrzeń, odsełać ich dla sprawdzenia do właściwego cyrkułu. Prócz tego wspomnieni wyżej komisarze, nieustanne baczenie dawać będą, ażeby na placach przy banhofach dróg żelaznych, między wagonami i t. p. włóczęgi nie nocowywali. 18) Dla zapobieżenia kradzieżom zdarzającym się w omnibusach, wzbrania się właścicielom takowych utrzymywać konduktorów o kradzież notowanych, lub zostających pod dozorem za podobne przestępstwa i dla tego o konduicie tych ludzi właściciele omnibusów żądać mają przedewszystkiem opinji miejscowych komisarzy cyrkułowych. W ogólności dostrzegając w działaniach policji co do kradzieży, wielką obojętność ze strony komisarzy cyrkułowych, poprzestających jedynie na dopełnieniu piśmiennych formalności, bez sprawdzenia często na miejscu wypadku kradzieży, polecam na przyszłość podwoić w tym kierunku wszelkie możliwe z ich strony starania, dopomagając energicznie do ukrócenia i wytępienia kradzieży, jako przedmiotu, będącego jednym z głównych zadań policji. Komisarze, za niewypełnienie obowiązków niniejszym rozkazem na nich i ich podwładnych włożonych, do surowej odpowiedzialności pociągani będą. Na pp. policmajstrów wkładam obowiązek i odpowiedzialność za dokładne i sprężyste wykonywanie przez podwładnych im urzędników i oficjalistów niniejszego mego rozporządzenia. Komisarzowi zaś wydziału śledczego, najmocniej polecam, ażeby przy rozpoznawaniu spraw o kradzieże i przy prowadzeniu śledztw, o każdej dostrzeżonej opieszałości i uchybieniu przez kogokolwiekbądź dopuszczonych, czynił mi o tem przedstawienia na piśmie. Po tem wszystkiem co wyżej powiedziano, jestem najzupełniej przekonany, że wszyscy służący w policji, wierni swym obowiązkom i przeznaczeniu, nie postawią mnie nadal w konieczności uciekania się do surowszych i ostatecznych środków.

Sprawozdanie Komisji Likwidacyjnej Królestwa Polskiego z czynności dokonanych do dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r. (Dokończenie. *)

W Y K A Z

Przychodu, Rozchodu i Pozostałości Listów Likwidacyjnych w 1865 i po dzień 20 grudnia (1 stycznia) 1866/7 roku.

	PRZYCHÓD						ROZCHÓD																POZOSTAŁOŚĆ					
	Wpłynęło z Komisji Umorzenia Długów blankietów Likwidacyjnych Listów						Wyznaczona indemnizacja w Listach Likwidacyjnych właścicielom majątków za ziemię wydzieloną na własność włościan								Ilość ziemi wydzielonej na własność włościan				Średnia cena jednego morga ziemi				Blankietów Listów Likwidacyjnych					
	1000	500	250	100	Razem	Wartość	1000	500	250	100	Razem	Wartość	W gotowiznie		Używalnej		w ogóle		Używalnej		w ogóle		1000	500	250	100	Razem	Wartość
	Sztuk					Rsr.	Sztuk					Rs.	Rs.	kop.	Mor.	pr.	Mor.	pr.	Mor.	pr.	Mor.	pr.	Sztuk					Rsr.
W 1865 roku	460	620	880	2 500	4,460	1,240,000	352	599	806	2,064	3,821	1,059,400	3,646	89	94,547	84¾	97,511	134¾	11	24	11	1	108	21	74	436	639	180,600
												1,063,046 rsr. 89 k.																
„ 1866 „	8,340	10,880	16,620	43,000	78,840	22,235,000	7,850	9,540	15,298	41,636	74,324	20,608,100	95,676	45½	1,762,175	283¾	1,826,642	283¼	11	75½	11	14¼	490	1,340	1,322	1,364	4,516	1,626,900
												20,703,776 rsr. 45½ k.																
Razem	8,800	11,500	17,500	45,500	83,300	23,475,000	8,202	10,139	16,104	43,700	78,145	21,667,500	99,323	34½	1,856,723	23½	1,924,184	118	11	49¾	11	7½	598	1,361	1,396	1,800	5,155	1,807,500
												21,766,823 rsr. 34½ k.																
w 1865 roku. w gubernjach																												
Warszawskiej																			12	60½	12	35¾						
Radomskiej																			11	85	11	58½						
Lubelskiej																			11	3	10	74½						
Płockiej																			13	47½	13	47½						
Augustowskiej																			7	25	7	89						
w 1866 roku. w gubernjach																												
Warszawskiej																			13	24¼	12	83½						
Radomskiej																			12	98½	12	59¾						
Lubelskiej																			12	23	11	78						
Płockiej																			12	10⅓	11	83½						
Augustowskiej																			8	95¾	8	60⅓						

*) Patrz Nr. 32, 33 i 34.

Podpisali: Prezes, Radca Tajny, *R. Braunszweig.*

Członkowie: Szambelan Dworu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Rzeczywisty Radca Stanu, *A. Gu-ko.*

Jenerał-Major, Hrabia von der *Osten-Saken.*

Jan s. Mikołaja *Andrejew.*

p. o. Kasjera, *K. Smidowicz.*

WIADOMOŚĆ

o pierwszem losowaniu Listów Likwidacyjnych dokonanem dnia 20 sierpnia (1 września) 1866 r.

	Likwidacyjnych Listów					
	1000	500	250	100	Razem	Wartość
	Sztuk					Rsr.
Ulegało pierwszemu losowaniu	1361	2501	3964	10600	18426	4662500
Z tej liczby wylosowano w 1-szem losowaniu, dokonanem dnia 20 sierpnia (1 wrześwia) 1866 r.	33	92	170	389	684	[1]) 160400
Do 20 grudnia (1 stycznia) 186⁶/₇ r. Bank wypłacił okazicielom Listów wylosowanych w 1-szem losowaniu	21	60	94	223	398	96800
Listy Likwidacyjne wylosowane w 1-szem losowaniu i ulegające amortyzacji, nie okazane dotąd	12	32	76	166	286	63600

Wypłata tych listów uskutecznia się przez Bank Polski, zgłaszającym się okazicielom.

[1]) *Uwaga:* Na ten rachunek wypłacił bank polski 160,368 rs. 75 kop. pozostała ilość 31 rs. 25 kop., z procentami, będzie wypłaconą w dniu 20 maja (1 czerwca) 1867 r.

podpisali: Prezes, Radca Tajny *R. Brawnszweig.*
Członkowie: Szambelan Dworu Jego Cesarskiéj Mości Rzeczywisty Radca Stanu, *A. Gurko.*
Generał-major, Hrabia von der *Osten-Saken.*
Jan s. Mikołaja *Andrejew.*
p. o. Kasjera, *K. Szmidowicz.*

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. W dniu 8 (20) Lutego r. b. o godzinie 11-ej z rana, w Warszawie w Gmachu Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego przy ulicy Mazowieckiej, na publicznem posiedzeniu tychże Władz, Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, zdawać będzie sprawy z czynności swych w upłynionym drugim półroczu 1866 r. dokonanych.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwemi dowodami popartego i w zastosowaniu się do art. 3 Najwyższego ukazu z dnia 14 (26) grudnia 1865 r., o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych listów zastawnych lub kuponów; podaje do powszechnej wiadomości, iż Mieczysław Czarnecki, właściciel dóbr Mikułowice, w gubernji Kieleckiej położonych, utracił list zastawny okresu 3-go serji 1-ej lit. C. Nr. 34,781 z czterema kuponami, to jest od włącznie 2-go półrocza 1866 r. do włącznie 1-go półrocza 1868 r. Ostrzega się przeto, że obieg powyższego listu i należących do niego kuponów zakwestjonowany niniejszym żostaje i że w skutek tego, każdy nabywca listu lub kuponu zakwestjonowanego, byłby powołanym przez poszkodowanego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego listu lub kuponu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 31 Stycznia (12 Lutego).

Dzisiejszy nasz telegram z Aten, stwierdza wiadomości o dalszem trwaniu powstania na w. Kandji, której mieszkańcy odmawiają wysłania swych pełnomocników na zwołane przez Portę zgromadzenie kandjotów w Konstantynopolu. Inny telegram z Konstantynopola donosi o utworzeniu nowego gabinetu pod prezydencją wielkiego wezyra Aali-paszy.

W krajach sławiańskich, stanowiących *partes adnexae* korony św. Stefana, porozumienie rządu z Węgrami sprawiło głębokie wrażenie. Stronnictwo przychylne zjednoczeniu z madziarami, stanowiące dotąd mniejszość w sejmie kroackim, nabrało ducha i zawezwało inne stronnictwa sejmu na naradę o nowem położeniu trójjedynego królestwa, wynikającem z pojednania Węgier z rządem centralnym. — Z powodu dekretu cesarza austrjackiego, zawieszającego działanie prawa o wolności osobistej i nietykalności mieszkań w południowym Tyrolu, który nastąpił w skutek rozruchów w Roveredo, niektóre dzienniki ubolewają, że Austrja, zawierając traktat pokoju z Włochami, nie zgodziła się na to, aby pozbyć się poddanych ciągle niezadowolnionych, tembardziej, że ani względy polityczne, ani względy wojskowe, nie stawały na przeszkodzie ustąpieniu Włochom południowego Tyrolu.

We Florencji, komisja izby deputowanych do roztrząśnięcia projektu p. Scialoia o swobodzie kościoła, chociaż, jak wiadomo, wszyscy jej członkowie byli przeciwni temu projektowi, sumiennie prowadzi swe prace i żąda objaśnień od ministrów. Gabinet włoski nie myśli odstąpić od tego projektu i podda go koniecznie pod rozprawy ogólnego zgromadzenia izby, jak to można wnioskować ze złożenia przez p. Langrand-Dumonceau wymaganej kaucji.

Projekt do prawa o reorganizacji armji we Francji, wyraźnie nie ma szczęścia; pomimo tylokrotnych zmian, znów został przesłany do nowego przerobienia wydziałom rady stanu. Utrzymują, że zmiany, które teraz mają być wprowadzone, zbliżą go do projektu księcia Napoleona. Zresztą w Paryżu ciągle krzyżują się pogłoski o prawie prasowem, o prawie dotyczącem zgromadzeń, drukarń i t. d., którym to pogłoskom zapewne położy dopiero koniec mowa tronowa cesarza Napoleona 14-go b. m. Z dekretu ogłoszonego przez *Monitora*, regulującego stosunki senatu i ciała prawodawczego z rządem i radą stanu, okazuje się, iż przedwczesne były pogłoski o rozszerzeniu atrybucij senatu co do kontroli nad uchwalanemi przez ciało prawodawcze prawami. Zdaje się, iż tylko senat będzie miał nadaną większą inicjatywę.

Z ostatnich wiadomości z Anglji widać, że gabinet p. Derby zamierza wnieść do izb nie bil reformy, ale tylko rezolucje mające służyć za podstawy tego bilu. Tym sposobem gabinet, z powodu rozdwojenia stronnictwa liberalnego, może uniknąć odpowiedzialności i wykazać nieudolność izby do wypracowania prawa zadawalniającego kraj, ale przez to zmniejszyłby własną powagę i wigowie, jeżeli będą zręczni, powinniby usiłować ujawnić tę stronę kwestji.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję z Paryża.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Ateny, *9 lutego.* Grecka rządowa depesza donosi o nowych walkach na w. Kandji. Porta powołała do Konstantynopolu zgromadzenie kandjotów, ale zgromadzenie narodowe kandjockie zaprotestowało, a mieszkańcy odmawiają wysłania pełnomocników.

Konstantynopol, *11 lutego.* Utworzył się następujący nowy gabinet: Aali-pasza — wielki wezyr; Fuad-pasza — minister spraw zagranicznych; były wielki wezyr Mehmed-Ruszdi-pasza — minister wojny i feldzeugmistrz; Kiamil-pasza — prezes rady stanu.

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Peszt, 9 lutego. Pester Correspondenz* donosi w swem wydaniu wieczornem: Deak wrócił do Pesztu. Wszystko zostało załatwionem. Wenkheim i hr. Festetits znajdują się już w Wiedniu. Hr. Andrassy, Lonyay i Eötvös udadzą się tamże jutrzejszym pociągiem porannym, inni zaś kandydaci na ministrów, wyjadą do Wiednia jutrzejszym pociągiem wieczornym. Zamianowanie ministerstwa nastąpi w przyszły czwartek. Lista ministrów uległa niejakim zmianom, albowiem Somssich obejmie zarząd wydziałem komunikacij, a hr. Miko zostanie mianowany ministrem handlu. (*Die Presse.*)

* *Zagrzeb, 8 lutego.* Stronnictwo sprzyjające unji z Węgrami, wezwało inne stronnictwa sejmu chorwackiego na konferencję, dla naradzenia się w przedmiocie rychłego urzeczywistnienia tej unji. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Florencja, 8 lutego.* P. Langrand-Dumonceau złożył za 500,000 franków renty, jako poręczenie zawartego z nim układu. Komisja *ad hoc* roztrząsnęła wraz z pp. Scialoją i Borgatti'm projekt do prawa w przedmiocie wolności kościoła i zaprosiła na jutrzejsze swe posiedzenie ministrów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości. (*Tamże.*)

* *Londyn, 9 lutego. Globe* utrzymuje, że rząd złoży w parlamencie cały szereg rezolucij, obejmujących jego sposób zapatrywania się na kwestję reformy wyborczej. (*Tamże.*)

* *Nowy-Jork, 8 lutego.* Izba prawodawcza Luizjany odrzuciła poprawkę do konstytucji. (*Biuro Reutera.*)

* *Florencja, 8-go lutego.* P. Langrand-Dumonceau złożył w kasie depozytowej 500,000 fr. renty, jako kaucję za pewność układów z rządem włoskim. Komisja wyznaczona do zbadania projektu prawa o wolności kościoła i o zlikwidowaniu dóbr kościelnych, zajmuje się ciągle dalszemi pracami. Minister skarbu, p. Scialoia i minister sprawiedliwości p. Borgatti, byli obecni na dzisiejszem posiedzeniu. Komisja zaprosiła ministra spraw wewnętrznych i ministra spraw zagranicznych na jutrzejsze posiedzenie. *Gazeta urzędowa* ogłosiła kilka rozporządzeń dotyczących składu osób ministerstwa spraw zagranicznych. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Monachjum, 9 lutego.* W tej chwili odjechała cesarzowa austrjacka do Wiednia. Na dworzec kolei żelaznej odprowadzili ją król, królowa, książęta i księżniczki domu królewskiego i książęcego. (*Cor. Bür.*)

* (Tydzień giełdowy). Obniżenie cen zboża w tygodniu upłynionym wielce wpłynęło na obniżenie na giełdzie berlińskiej kursów wszelkich wartości naszą walutę reprezentujących. Obniżenie to w końcu doszło na bilety bankowe i weksle warszawskie do $1\frac{3}{8}$, $1\frac{1}{4}$ % na listy zastawne do $\frac{3}{4}$ %, na weksle peterburgskie do $1\frac{3}{4}$, $1\frac{1}{4}$ %, na pożyczkę premiową do $\frac{3}{8}$—$1\frac{7}{8}$ %; jeden tylko kurs obligów skarbowych podniósł się z przyczyn niejasnych o $\frac{1}{2}$ %. Kursa remes zagranicznych z Odessy i Rygi doszły nas nieodmienne, tylko w Petersburgu na wtorkowej giełdzie kursa zaczęły się chwiać, a na giełdzie piątkowej podniosły się dość znacznie. Okoliczności te niekorzystnie wpłynęły na giełdę naszą, która obawiając się powtórzenia doświadczeń zeszłorocznych, spieszyła z kupnem po kursach dziś możliwych nie szczędząc podwyżki obecnej, by nie być zmuszoną opłacać później daleko większą. Takie operacje przyczyniły się z jednej strony do znacznie większych w tym tygodniu obrotów, a z drugiej strony do podniesienia się kursów wszystkich prawie dewiz zagranicznych, a mianowicie, weksli pruskich o $2\frac{1}{4}$—$2\frac{1}{3}$ %, londyńskich o $2\frac{1}{2}$ $2\frac{2}{3}$ %, paryzkich o $1\frac{4}{5}$ 2%, a wiedeńskich o $2\frac{1}{2}$ %. Gdybyśmy nie byli zasileni własnemi trassowaniami na miasta handlowe pruskie, mianowicie na Gdańsk i Szczecin, podwyżka kursów tu przytoczona nie zawodnie jeszcze by się była powiększyła, gdyż tranzakcje codziennie szły dość żwawo, a obroty w sumie swej tygodniowej większe przedstawiały rozmiary aniżeli obroty tygodni poprzednich. W papierach publicznych w tygodniu upłynionym ruch również był więcej ożywiony. Kupowano codziennie listy zasta-

wne, ale prawie wyłącznie serji pierwszej; kurs ich jednakże nie zdołał się podnieść i tylko na wysokości poprzedniego tygodnia się utrzymał. Listy serji drugiej chociaż dosyć tanio ofiarowane, nie były poszukiwane; różnica pomiędzy jedną i drugą serją ciągle się jeszcze utrzymuje na 5½ %. Poszukiwano w tym tygodniu obligów skarbu; że zaś mało ich w ostatnich czasach ofiarowano, przeto kupujący zmuszeni byli płacić je o cały procent i więcej jeszcze wyżej nad kurs tygodnia poprzedniego. I piąta pożyczka Stieglitza kilka tranzakcji się doczekała po podwyższonym w końcu o 2% kursie. Pożyczka premjowa, mianowicie drugiej emisji, mimo bliskości ciągnienia, nie może się jakoś podnieść w kursie. Listów likwidacyjnych w tym tygodniu w większych partjach dostarczano, pokup był dość znaczny, jednakże w końcu kurs ich nie zdołał się utrzymać, chociaż obniżenie jego naznaczamy tylko na ⅓ ½ %. Z akcji kolei żelaznych poszukiwano niekiedy warszawsko-wiedeńskie nawet po podwyższonym o 2, 2½ % kursie. Na akcje bydgowskie z początku tygodnia panowała jakaś nagła, niewytłomaczona chęć kupna, a nawet nabyto kilka sum z podwyższeniem kursu o 1½ %; chęć ta jednakże w końcu ostygła tak, że w końcu tygodnia podwyższenie kursu tylko do ½ % się zredukowało. Ani akcji rossyjskich ani fabryczno-łodzkich wcale nie ofiarowano. Akcje terespolskie mimo obrotów na giełdach Berlina i Petersburga, a nawet mimo zachęty do zakupu, przez zabezpieczenie akcjonarjuszom możności uzyskania na 2 akcje jednej obligacji nowo się wydającej, po kursie emissyjnym 85%, nie doznały w tym tygodniu tranzakcji żadnej. Przez parę tygodni poprzednich zgłaszali się tylko sprzedający po coraz obniżonym kursie, w tym tygodniu jednak pojawiła się też i chęć kupna, po zgłoszeniu której ofiarujący żądania swe podwyższyli, przez co tranzakcje do skutku dojść nie mogły.

* (Wypadki). W dniu wczorajszym, Wasili Pietrin, żołnierz st. petersburgskiego grenadjerskiego króla Fryderyka Wilhelma pułku, w cytadeli aleksandrowskiej kwaterujący, nagle zmarł. — Mateusz Zawadzki, uczeń rzeźniczy, wpędzając wołu do szlachtuza, przez własną nieostrożność stratowany został przez tegoż wołu, skutkiem czego uległ złamaniu żebra w lewym boku. — Na rogu ulicy ś to-Krzyzkiej, Jan Makarewicz powożący dorożką N. 172, z powodu nieostrożnej jazdy, najechał na Jana Nowickiego czeladnika szewckiego, który upadłszy na ziemię, pokaleczył sobie nos i twarz. — W fabryce gwożdzi p. Ejchlera pod N. 1600 przy ulicy Danielewiczowskiej egzystującej, przy przewożeniu z jednego miejsca na drugie kotła znacznej wielkości, takowy nie będąc dobrze umocowany, spadł na ziemię i przygniótł jednego z robotników, Jana Gebel, lat 30 mającego.

Anglja

* (Stosunki ze Stanami Zjednoczonemi). Kwestja stosunków Anglji ze Stanami Zjednoczonemi dała powód do rozpraw daleko więcej ożywionych w izbie lordów, niż w izbie niższej. Hr. Russell bronił energicznie swej postawy, gdy odmówił dalszej ze Stanami Zjednoczonemi korespondencji w kwestji statku *Alabama*. Wiadomo, że oświadczył on, iż nie chce oddać całej tej sprawy pod sąd polubowny. Lord Russell wynurzył w izbie nadzieję, że w razie wszczęcia na nowo przez terazniejsze ministerstwo układów w tym przedmiocie ze Stanami Zjednoczonemi, honor Anglji nie zostanie na szwank narażony. Hr. Derby odpowiedział na to, że potrafił trzymać sztandar Wielkiej Brytanji również wysoko jak ktokolwiek inny. Lecz trudno pogodzić to twierdzenie z zeznaniami *Times'a*, który powiada, że „lord Stanley wystąpił pierwszy do Stanów Zjednoczonych z propozycją pojednania, i że w ten sposób Anglja przyznała się już do winy w kwestji *Alabamy*". Jest to bezwątpienia jeden z najdrażliwszych punktów stosunków zewnętrznych Wielkiej Brytanji. Lord Stanley, syn hrabiego Derby i terazniejszy minister spraw zagranicznych, zaproponował sam Stanom Zjednoczonym wszczęcie na nowo układów w tym punkcie, w którym lord John Russell uznał za stosowne przerwać takowe. Oświadczył się on z gotowością oddania tej kwestji pod sąd polubowny mocarstwa neutralnego; wiadomo atoli, że gabinet waszyngtoński nie odpowiedział jeszcze na tę propozycję. Wiadomo także, że najlepszy środek uzyskania czego od Stanów Zjednoczonych, nie zależy bynajmniej na przybraniu postawy zbyt pokornej. Boleśnem byłoby zaprawdę dla Anglji, gdyby jej propozycje zostały w Waszyngtonie odrzucone, zwłaszcza że spór wynikły w przedmiocie statku *Alabama*, wywołuje kwestję nie przewidzianą przez prawo międzynarodowe, i nic w rzeczy samej nie dowodzi, ażeby niesłuszność była po stronie Wielkiej Brytanji. (*La Patr.*)

* (Stronnictwo irlandzkie). Członkowie liberalnego stronnictwa irlandzkiego zebrali się na posiedzenie, w celu naradzenia się, jak postępować mają w obecnych okolicznościach. Zebrała się bardzo mała liczba członków, którzy postanowili zachować się spokojnie aż do chwili rozpoznania w zupełności programu ministerjalnego względem Irlandji. Co się tyczy przyszłego działania, upoważnioną została komisja złożona z siedmiu członkow do zwoływania zgromadzenia reprezentantów irlandzkich, którzy rozpatrywać będą wszystkie kwestje obchodzące interesa polityczne, społeczne i materjalne Irlandji. (*La Fr.*)

Austrja.

* (Kwestja węgierska.) Projekt do prawa, opracowany przez komisję sześćdziesięciu siedmiu sejmu węgierskiego, jest dokumentem mającym nadzwyczajną doniosłość dla przyszłego ukształtowania wewnętrznych stosunków Austrji, według wszelkiego bowiem prawdopodobieństwa, objęte nim zasady i przepisy, utworzą podstawę legalnego stosunku państwowego obu połów monarchji. Projekt ten składa się z 71 paragrafów, ponieważ zaś w redagowaniu takowych nie uniknięto zwykłej rozwlekłości węgierskiej, przeto stanowi on bardzo obszerny dokument, którego atoli jedynie główne punkta zasługują na szczególną uwagę. W pierwszych paragrafach rozwiniętą została zasada, że połączenie Węgier z innemi krajami monarchji spoczywa na sankcji pragmatycznej, i że z tego związku wypływa obowiązek wspólnego zabezpieczenia i wspólnej obrony monarchji. Poprzedni stan rzeczy uległ zmianie z tego powodu, że król węgierski jest także w pozostałych swych krajach monarchą konstytucyjnym i powinien uwzględniać zdanie po za węgierskiej reprezentacji ogólnej we wszystkich kwestjach wspólnych. Następnie, po postawieniu raz jeszcze sankcji pragmatycznej jako wspólnego punktu wyjścia, w projekcie powiedziano, że utrzymanie dworu monarchy nie powinno być uważane za sprawę wspólną. Wspólnym jest za to, jako konsekwencja zobowiązania się do wspólnej obrony, kierunek spraw zagranicznych. Dalej, wspólnemi są sprawy wydziału wojny, co do których przyjmuje się ta podstawa zasadnicza, że wszystko, co dotyczy jednostajnego kierunku, dowództwa i wewnętrznej organizacji wspólnej armji, należy do atrybucij monarchy. Uzupełnienie armji, oraz przepisy co do dyzlokacji i zaopatrywania wojsk w żywność, reprezentacja narodowa węgierska zastrzega sobie, lecz reprezentacjom obu połów monarchji ma być przedłożone prawo militarne, oparte na zasadzie równości, punkta zaś sporne mają być rozstrzygane przez delegacje. Sprawy finansowe mają być wspólnemi o tyle, o ile takowe dotyczą wydatków na wyż wyszczególnione sprawy wspólne. Oznaczenie wysokości ciężarów przypadających w ten sposób na każdą z dwóch połów monarchji, należeć będzie do dwóch zarówno wielkich deputacij, wydelegowanych przez właściwe reprezentacje. Deputacje te mają opracowywać propozycje, które będą następnie rozstrząsane przez reprezentacje obu połów monarchji. Dla tych spraw, które są rzeczywiście wspólnemi, ma być mianowane wspólne ministerstwo, które atoli, obok tych wspólnych spraw, nie powinno zaprzątać się żadnemi szczególnemi sprawami administracyjnemi jednej lub drugiej połowy monarchji. Ministerstwo to będzie odpowiedzialnem za czynności należące do zakresu jego działalności. Reprezentacja każdej połowy monarchji wybierze z pośród siebie po jednej delegacji. Każda z tych dwóch delegacij, które powinny być pod względem liczebnym równe pomiędzy sobą, składać się ma z 60-u mniej więcej członków, wybranych na okres trwania sesji sejmowej. Delegacje te powinny być zwoływane corocznie tam, gdzie rezyduje cesarz; pożądanem atoli byłoby, ażeby zgromadzały się one naprzemian w Wiedniu i Peszcie. Rok rocznie powtarzającą się, najważniejszą częścią zadania tych delegacij, ma być roztrząsanie wspólnego budżetu, nad sposobem oznaczenia i roztrząsania którego, kilka paragrafów projektu obszernie się rozwodzi. W paragrafie 53, dotyczącym postawienia ministra ogólnego gabinetu w stanie oskarżenia, powiedziano dosłownie: „Każda z dwóch delegacij proponuje po 24 członków, lecz nie ze swego łona, a z pomiędzy niezależnych, świadomych prawa obywateli tych krajów, które ona reprezentuje. Każdej delegacji służy prawo wykreślenia, bez motywowania powodów, 12 członków z liczby 24-ch zaproponowanych przez drugą delegację. Również oskarżonym służy prawo żądania wykreślenia 12-tu członków, w ten jednak sposób, ażeby liczba pozostałych członków czyli sędziów była jednaka ze strony obu delegacij. Pozostali w ten sposób członkowie mają być sędziami w procesie." W końcu projekt obejmuje oświadczenie, że oprócz spraw powyżej dotkniętych, są jeszcze inne bardzo ważne sprawy, których traktowanie wspólne, z powodu styczności zobopólnych interesów, byłoby bardzo pożądanem i stosownem; w liczbie takich spraw przytoczone są: dług państwa, oraz prawodawstwo celne i handlowe. (*Nordd. A. Z.*)

* (Ministerstwo.) Przypisują cesarzowi austrjackiemu zamiar całkowitego zniesienia obowiązków ministra wojny w przyszłem ministerstwie centralnem w Wiedniu. Każda z dwóch połów monarchji ma mieć swego ministra wojny, z atrybucjami wyłącznie administracyjnemi, podczas gdy atrybucje specjalno-militarne, dotyczące ogółu armji, należałyby do arcyksięcia Alberta, będącego, jak wiadomo, wodzem naczelnym armji austrjackiej. Dwie osobistości, uchodzące za kandydatów na ministrów wojny w Peszcie, mianowicie hr. Andrassy i baron Wenkheim, nie należą bynajmniej do zawodu wojskowego, co zdaje się odpowiadać w zupełności znaczeniu kombinacji, o której wyżej mowa, mianowicie, że zostaną utworzone w Wiedniu i Peszcie ministerstwa wojny z charakterem wyłącznie administracyjnym, organem zaś centralnym dla armji będzie arcyksiążę Albert. Gabinet centralny czyli wspólny składałby się w takim razie z dwóch tylko ministrów: z ministra spraw zagranicznych, który byłby zarazem kanclerzem państwa i ministrem domu cesarskiego, oraz z ministra skarbu dla całej monarchji. Baron Beust ma zająć pierwsze z tych dwóch ważnych stanowisk, na drugie zaś ma być powołany p. Holzgethan. (*Nord.*)

Francja.

* (Senat i ciało prawodawcze). *La Patr.* z 9 go b. m. pisze: „Przepisy dla senatu, ogłoszone przez *Monitora*, nie obejmują, tak samo jak i przepisy dla ciała prawodawczego, żadnych innych nowych rozporządzeń, oprócz tych, które zapowiedziane zostały w dekrecie z 19-go stycznia w przedmiocie stosunków tych dwóch ciał z państwem. Modyfikacje dotyczące prac senatu, sformułowane zostaną w projekcie do senatus-consultum, albowiem modyfikacje tego rodzaju nie mogą być przedmiotem dekretu cesarskiego. O ile wiemy, senatus-consultum, którego tekst został dziś zredagowany, zakomunikowane zostanie senatowi natychmiast po otwarciu jego posiedzeń, stósownie do artykułów 16 i 20, objętych w rozdziale III nowego regulaminu z 5-go lutego." W tym samym przedmiocie czytamy w dzienniku *Nord* pod datą 9-go b. m.: „*Monitor powszechny* ogłosił wczoraj dekret regulujący stosunki senatu i ciała prawodawczego z rządem i radą stanu, oraz warunki organiczne prac tych dwóch ciał. Mówiono wiele o rozszerzeniu, jakie nadane zostanie, z mocy senatus-consultum, atrybucjom senatu w kwestjach prawodawczych; dekret, o którym tu mowa, zdaje się zaprzeczać tej wiadomości, przypomina on bowiem w wyrażeniach bardzo jasnych, że senat powinien zaprzątać się jedynie kwestją konstytucyjną. Nie ulega wątpliwości, że gdyby cesarz miał zamiar zaprowadzić pod tym względem innowacje, nie przypominałby on, w wyrażeniach tak jasnych, o misji specjalnej senatu, na kilka dni przed złożeniem senatus-consultum, któreby zniweczyło przepisy konstytucyjne, w ten sposób wznowione. Jeżeli zaprowadzona zostanie jaka modyfikacja, będzie ona miała raczej znaczenie prawa inicjatywy, które rozszerzonoby w sposób, jaki zdaje się zapowiadać art. 24 dekretu, o krórym mowa. Co się tyczy ciała prawodawczego, przywrócenie trybuny zostało urzędownie, jakkolwiek nie bezpośrednio, zapowiedziane w artykule 81. Na nieszczęście, nadzieje, które żywiono w przedmiocie prawa stawiania poprawek, nie ziściły się; dawne prawodawstwo zostało utrzymane; żadna poprawka nie jest już dozwolona co do projektów do prawa, jak skoro takowe postawione będą na porządku dziennym izby."

* (Projekt do prawa). *Paryż, 9-go lutego.* Projekt prawa prasowego przedstawiony zostanie w przyszłym tygodniu radzie stanu. Zapewniają, że kaucja od dzienników politycznych paryzkich wynosić będzie 80,000 fr., że dla wszystkich dzienników bez wyjątku opłata stęplowa ustanowioną zostanie na 4 centimy. Zasada kary aresztu, ma być nadal utrzymaną, ale kary mają być znacznie złagodzone i wypadki oskarżenia mają być bardzo ograniczone. (*La Fr.*)

* (Prawo prasowe.) — Prawo o zgromadzeniach.) *Paryż, 8 lutego.* Powiadają, że projekt do prawa prasowego posłany zostanie w poniedziałek radzie stanu, gdzie ma być roztrząśnięty niezwłocznie przez właściwą sekcję. — Komisja, której polecono ułożyć projekt do prawa o zgromadzeniach, odbywać będzie swe posiedzenia w ministerstwie sprawiedliwości. Skład tej komisji jest takiż sam co i komisji, która była wyznaczona do ułożenia projektu do prawa prasowego. (*La Patr.*)

Meksyk

* (Działania wojenne). Depesze z Vera-Cruz d 13-go stycznia donoszą, że oddziały jenerałów Miramona i Mejia połączyły się koło Queratero, gdzie

armja cesarska zajęła pozycję. To podwójne poruszenie miało ten rezultat, że zasłoniło miasto Meksyk i powstrzymało pochód wojsk republikańskich, które zmuszone zostały do cofnięcia się ku Potosi. (*La Patr.*).

Włochy.

* (O b a w a r o z r u c h ó w. — P. T o n e l l o.) We Florencji wojska stoją jeszcze w koszarach pod bronią z obawy rozruchów. *Armonia* pisze, że p. Tonello powróci tylko do Florencji dla otrzymania nowych instrukcij, i odjedzie potem z powrotem do Rzymu. (*La Fr.*)

Korespondencja Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 6 lutego.

Broszura p. de la Guéronnière. — Zgromadzenie dziennikarzy. — Narada u adwokata Marie. — Co porabiają nasi emigranci. — Prasa. — Biernawski eskortowany przez dwóch żandarmów. — Związek małżeński.

Najważniejszą wiadomością chwili obecnej jest wzbronienie panu de la Guéronnière ogłosić drukiem jego broszurę pod tutułem: „Prusy i Europa". Pewna osoba, ktora była obecną przy czytaniu rękopismu tej broszury, opowiedziała mi, że autor oddaje hołd godnej podziwu przezorności, jakiej p. Thiers dał dowód w swej mowie, mianej podczas przeszłorocznej sesji ciała prawodawczego. P. de la Guéronnière daje obraz roli, którą książę Talleyrand odegrał podczas kongresu wiedeńskiego w 1815 roku, sprzeciwiając się ambitnym zamiarom Prus, i powiada między innemi: „że ministrowie i ambasadorowie ówcześni nie byli dekorowani orderem Orła czarnego wielkiego krzyża, jako dowód zadowolenia gabinetu berlińskiego; że traktaty z 1815 roku spowodowały dla Francji pozycję mniej niebezpieczną, niż ta jaka jest skutkiem zwycięztw odniesionych przez Prusy w roku 1866, które uczyniły to ostatnie mocarstwo hardem w chwili obecnej i strasznem na przyszłość; że p. Bismarck usunął Francję z szali kompensat i odmówił nawet nieznacznego sprostowania granic francuzkich." P. de la Guéronnière nie przepomniał w swej broszurze wzmianki o poparciu, jakie p. Bismarck znalazł, przeciw interesom francuzkim, w prasie paryzkiej, która przyklaskiwała jak najzuchwalszym zaborom, i kończy oświadczeniem, że dzienniki *Siècle, Opinion nationale, Avenir national i Débats* zostaną zczasem upokorzone w obec wyrzutów, na jakie zasłużą.

Zgromadzenie dziennikarzy paryzkich, które miało miejsce u p. Havin'a, mogłoby zastosować do siebie tytuł pięknego utworu Szekspira; „Wiele hałasu dla niczego." Szydzą sobie na wszystkie strony z tego biednego p. Havina: jakiem czołem mógł on upraszać o składkę publiczną dla wzniesienia pomnika Voltaire'owi, mówiąc, że podtrzymuje w dalszym ciągu politykę Voltaire'a.

Odbyła się znowu narada u adwokata Marie, deputowanego opozycji; postanowiono wystąpić w ciele prawodawczem tylko z trzema interpelacjami: 1. w kwestji niemieckiej, 2. w przedmiocie Meksyku i 3. w kwestji spraw wewnętrznych.

Nasi emigranci są w nieustannym ruchu: potrzeba im komitetu reprezentacyjnego, wójtów gmin, sołtysów, prymasa, biskupów, i t. d. Nic przeto dziwnego, że zgłasza się cały tłum kandydatów, lecz każdy z nich stawia warunki tak wygórowane, że potrzeba zastanowić się nad niemi. Jeden chce, ażeby zapewniono mu 6,000 franków rocznego dochodu, drugi żąda tytułu dyktatora dożywotniego, trzeci zaś oświadcza, że poprzestanie na tytule zbawcy ojczyzny.

Rząd francuzki, który patrzy złem okiem na to, że komitet reprezentacyjny posiada w Szwajcarji drukarnię, czeka jedynie na dogodną sposobność dla uproszenia rządu związkowego, ażeby skonfiskował tę drukarnię. Tutejsze sfery rządowe nie lubią, ażeby rewolucja posiadała swą własną prasę; niedawno jeszcze drukarz Lamartiniere, który wydrukował manifesta jenerała Prima, został skazany na skonfiskowanie jego drukarni, na zapłacenie kary pieniężnej w wysokości 60,000 franków i w dodatku na miesiąc więzienia.

Biernawski, eskortowany przez dwóch żandarmów francuzkich, został wywieziony do Strazburga, zkąd zamierza udać się do Galicji. Ten filut, który zdołał uzyskać 960 głosów dla wejścia do komitetu reprezentacyjnego, został obecnie potępiony przez emigrację; przekonano się, że roztrwonił on 3,000 franków z funduszów litewskich, które były mu powierzone.

Onegdaj odbył się tu, w kościele ruskim, obrządek zaślubin panny Wasiljew, córki księdza ruskiego. Baron Budberg z całym składem ambasady i jenerał Frossard, adjutant cesarza Napoleona III, znajdowali się na tej uroczystości. Baronowa Budberg ofiarowała pani młodej kilka kosztownych podarunków.

X.

Korespondencje Handlowe Dzien. Warsz

Gdańsk, 9 lutego.

Powietrze łagodne, pochmurne i dżdżyste.

W Anglji pokup mały i targi spokojne. Pomimo prawdopodobieństwa, że ceny pszenicy znów podnieść się winny, gwałtowna baissa we Francji pozbawiła odwagi i chęci do zakupień, kupców i spekulantów angielskich, a młynarze zmniejszają swe zapasy, w przekonaniu, że bezpieczniej jest przy teraźniejszych cenach nie spekulować. Ceny pszenicy krajowej zatem częścią dla braku żądania, częścią z powodu nader lichych kondycji, nawet przy ustępstwie 1 do 2 szylingów na kwarterze z trudnością znajdowała kupców. Pszenica zagraniczna przy ustępstwie 1 szylinga na kwarterze, mierny miała odbyt, lecz wyborowe gatunki z portów Baltyku utrzymały się bez zmiany. Jęczmień o 1 szyling tańszy, owies stary bez zmiany świeży o $^{1}/_{2}$ szylinga się cofnął. We Francji popłoch się zmniejsza, a baissa lubo jeszcze nie ustała, przecież mniej ogólna. Sprzedawcy którzy najwięcej do zniżenia cen się przyczynili; dziś wahają się w swych operacjach z obawy, że wakacja będzie tem silniejsza, o ile teraźniejsze ceny import odstręczą, a produkcja krajowa na zaspokojenie potrzeb krajowych nie wystarczy; Francja bowiem konsumuje $8^{1}/_{3}$ milionów hectol. miesięcznie, a do przyszłych żniw jeszcze około 6 miesięcy czekać potrzeba. Na większej części targów, baissa zatem w ostatnich dniach nowych nie zrobiła postępów, a na niektórych placach notowano znów podwyższenie o 1 fr. na hectol. W Marsylji pomimo dość znacznego importu ceny, utrzymały się bez zmiany.

Żyto mało ofiarowane w cenie podniosło się. Owies bez zmiany.

Na naszym placu w początku tygodnia pokup był nader mały, a ceny zeszłego tygodnia za pszenicę wyborową i średnią tyko z trudnością i wyjątkowie osiągnąć się dały, podrzędniejsze zaś gatunki były zupełnie zaniedbane i stanowczo tańsze. We czwartek, w skutek poleceń zakupów na rachunek angielski, targi nieco się ożywiły, ceny o 10 guldenów na towar średni, 15 za towar wyborowy na łaszcie się podniosły, a polepszenie to aż do końca tygodnia się utrzymało i ceny ustaliły. Żyto, jęczmień i owies mało ofiarowane bez zmiany. Płacono za korzec wagi polskiej: pszenicy białej fun. 239 do 246, złp. 54 gr. 20 do złp. 57 gr. 13; pszenicy szklistej fun. 237 do 245, złp. 54 gr. 12 do złp. 56 gr. 28; pszenicy pstrej fun. 237 do 245, złp. 51 gr. 28 do złp. 55 gr. 19; pszenicy ordynarnej fun. 215 do 243, złp. 42 gr. 15 do złp. 53 gr. 10; żyta korcy 217 do 238 złp. 29 gr. 8 do złp. 33 gr. 13; jęczmienia złp. 22 gr. 26 do złp. 30 gr. 2; grochu złp. 30 gr. 2 do złp. 35; owsa złp. 14 gr. 25 do 17 gr. 24.

W ciągu tygodnia sprzedano łasztów pszenicy 500, żyta 80, jęczmienia 30, grochu 30, owsa 10.

Kursa zamian: Londyn $6.22^{3}/_{4}$. Amsterdam 144. Hamburg $151^{7}/_{8}$. Warszawa 81.

Alexander Makowski i Spółka.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa.

dnia 31 Stycznia (12 Lutego).

K a l e n d a r z

We środę, 13 lutego, — św. Juljana męcz. i Jordana męcz. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 22; zach. o godz. 5 min. 7.

We czwartek, 14 lutego, — św. Walentego kapł. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 20; zach. o godz. 5 min. 9.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła 1°,1 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po po.
Barometr w milimetrach	757.4	751.9
Termometr Reaum.	— 0 6	+ 2°5
Stan nieba	pochmurny	pogodny

Największe ciepło + 3,0 R. Największe zimno — 0°,8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 7 cali 11.

W i d o w i s k a

WIELKI TEATR. — *Dziś*, opera **Halka**. — *Jutro*, Abonament zawieszony. — *Wczoraj*, dawano operę **Gli Ugonotti** (**Hugonoci**), przez artystów włoskich, było osób 700.

opera **Faust**, przez artystów włoskich,

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, **Ćwiartka papieru**. — *Wczoraj*, dawano na żądanie **Pan Geldhab**; **Przysięga Horacego**, było osób 570.

SALA RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś i codziennie*, Koncert B. Bilsego. — *We środy i soboty*, koncerta symfoniczne.

Jutro. — I. Jubel-uwertura, Webera; Introdukcja do Lohengrin, Wagnera; Symfonja C-dur (N. 1), Beethovena: a) Adagio et Allegro con brio, b) Andante cantabile con moto, c) Menuetto; d) Finale. — II. Uwertura z op. Oberża Portugalska, Cherubiniego; Largo z Sonaty op. 10 N. 3, Beethovena; Die ersten Curen, walc Straussa; Ständchen, Schuberta; Potpourri z op. Faust, Gounoda. — Początek o godz. $7^{1}/_{4}$. — Cena wejścia kop. 45. — *Wczoraj*, było osób 65.

W SALACH DOLINY SZWAJCARSKIEJ, gdzie w głównej sali urządzony jest ogród zimowy, daną będzie *Jutro*, dnia 1 (13) lutego, — *jedenastata* **Reduta**. — Osoby mogą być w maskach lub bez masek. — Omnibusy kursować będą z placu Teatralnego i Krasińskiego, całą noc do Doliny i napowrót. — Z polecenia JW. Jenerała Ober-Policmajstra, osobom przybywającym na Redutę do Doliny, wydawane będą przy wejściu bilety do powrotu po 12 godzinie. — Początek o godz. 10. — Cena wejścia od osoby rs. 1.

ODEON. — *Dziś i codziennie*, wystąpienie śpiewaków francuzkich (z Doliny Szwajcarskiej). — Początek o godzinie 7-ej.

MUZEUM ANATOMICZNE i ETNOGRAFICZNE. *Codziennie*, od godziny 9 rano do 10 wieczorem, w b. hotelu wileńskim na Tłomackiem. — Cena wejścia kop. 15. — *Wczoraj*, było osób 28. —

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie* od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop 10; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sołatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca różne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Przyjechał do Warszawy jenerał-major *Łosi...* *1-y*, z Petersburga; — wyjechali: jenerał piechoty *Duchamel*, za granicę; jenerał-lejtnant *Jazykow*, do Petersburga; jenerał-majorowie: *Sumarocki*, do m. Ostrowa; *Reinthal*, do Nowogeorgiewska; fligiel-adjutant Jego Cesarskiej Mości, pułkownik *Klott*, do Włocławka.

W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 323, wyjechało osób 301, — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 137, wyjechało osób 138; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 100, wyjechało 73; — w ogóle przyjechało osób 987, w tej liczbie z zagranicy 45; wyjechało 854, w tej liczbie za granicę 57.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone, w dniu* 12 Lutego 1867 r., a mianowicie pod adresem: Jnżynier Powiatu w Mszczonowie, Anszet Lew w Słonimie, Elisa Orzeszko w Grodnie, Szapsa Rozenfarb w Broznie, Demidof w Petersburgu, Iakowlew w Petersburgu.

Dnia 11 (30) b. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 48, wyzdrowiało 56, umarło 4, pozostało 1846 (mężczyzn 836, kobiet 1010); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 182, kobiet 160

* W d. 11 b. m. i roku, urodziło się *Chrześcjan*: płci męzkiej 45, żeńskiej 34, *Starozakonnych*: płci męzkiej 1, żeńskiej 2, razem 82; zawarło śluby małżeńskie par: *Chrześcjan*: 31, *Starozakonnych*: —; umarło *Chrześcjan*: płci męzkiej 14, żeńskiej 22, *Starozakonnych*: męzkiej 1, żeńskiej —, razem 37.

Ceny targowe

dnia 26 stycznia (7 lutego) 1867 r.

RODZAJ PRODUKTÓW	Korzec od		do	
	ruble srebrne i kopiejki			
Pszenica Waga — — 240 f.	6	90	7	35
Żyto „ — — 230 f.	4	50	4	95
Jęczmień	3	90	4	50
Owies	2	55	2	70
Groch polny	—	—	—	—
Kartofle.	2	10	2	20

Pud siana od k. 33—$37^{1}/_{2}$ Pud słomy od k. 20 —$21^{1}/_{2}$.

Dowozy: Pszenicy 500 Żyta 300 Jęczmienia 300. Owsa 700 korcy.

Wiadro okowity od rs. 3 k. 53 do rs. 3 k. $65^{5}/_{3}$.

Garniec „ od rsr. 1 kop. 15 do rsr. 1 kop. 19

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 29 Stycznia (10 Lutego) 18667 roku.

Z WIEDNIA	
Weksle na Londyn..................	127 50
„ Hamburg..................	95 10
„ Paryż..................	50 70
Pożyczka Narodowa..................	62
5% Metaliki..................	72 20
Akcje Banku Kredytowego..................	127
Z PARYŻA.	
Renta 3%..................	69 70
Renta Włdska..................	54 80
Akcje Kredytu Ruchomego..................	532
Z LONDYNU.	
3% Papiery (Consols)..................	$91\frac{1}{8}$

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

(N. D. 762).

MY ALEXANDER II-gi
CESARZ WSZECH ROSJI KRÓL POLSKI
& & &
Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu NASZEM
wydał wyrok następującej osnowy:

Obecni:
Brzeziński V. Prezes
Rudzki Sędzia.
Natanson Sędzia

Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie dnia 14 (26) Stycznia 1867 r.

(podp.) Brzeziński
(—) Andrychiewicz
Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu podania Karola R. Schultz zarządzającego księgarnią pod firmą Rudolfa Fridlejn w Warszawie pod Nr. 460 utrzymywaną w dniu 10 v. s. 22 b. miesiąca i roku uczynionego, w którym tenże donosi iż księganrnia wyż rzeczona przez zbieg nieszczęśliwych okoliczności i brak gotowego funduszu, zaciągniętych długów rsr. 25,221 kop. 1½ wynoszących, a wszczególności sumy rs. 3,741 Domowi Handlowemu Frenkel i rs. 3,491 Jakóbowi Flatau drogą egzekucji poszukiwanych, ani też komornego nawet z lokalu przez nią zajmowanego nie jest w możności zapłacić, a z tąd że taż księgarnia stała się niewypłacalną i dla tego żąda ogłoszenia nad nią upadłości. Zważywszy: Że jak kolwiek z plenipotencji urzędownie w dniu 30 Marca (11 Kwietnia) 1864 r. przez Rudolfa Friedlejn kupca podającemu Schultz udzielonej okazuje się, iż tenże nie jest upoważniony do żądania ogłoszenia upadłości swojego Mandata, to przecież skoro z akt pokładanych płynie dostateczny dowód, że księgarnia pod firmą Rudolfa Friedlejn zaciągniętych zobowiązań mimo pozyskanych wyroków i rozwiniętej egzekucji, mianowicie przez Frenkla co do sumy rs. 3,741 i Jakuba Flatau co do sumy rs. 3,491 niewypełniła ani też nawet i należności komornialnej, również drogą egzekucji Sądowej przez właściciela domu poszukiwanej niezaspokoiła, według zaś bilansu ogół passywów wynosi sumę rsr. 25,221 kop. 1½ a z tąd że taż księgarnia jest w stanie niewypłacalności, w takim więc położeniu rzeczy w myśl art. 437, 441. 449 K. H. i następnych upadłość na dopiero wzmiankowaną księgarnię ogłosić i stosowne dalsze rozporządzenia wydać wypada.

Z tych przyczyn Trybunał Handlowy:

Upadłość księgarnię pod firmą Rudolfa Friedlejn w Warszawie pod Nr. 460 prowadzonej ogłasza, czas zaczęcia się takowej z dniem dzisiejszym określa, opieczętowanie majątku do tejże księgarni należącego, tak pod powyższym Nr. jak i gdzie bądź indziej znajdować się mogącego rozporządza i do uskutecznienia tego Podsędka S. P. O-gu i miasta Warszawy wydziału II-go deleguje, Kuratorem Konstantego Borzewskiego Patrona mianuje, na Sędziego Komisarza W-go Rudzkiego Sędziego Trybunału przeznacza. Wpis na rzecz Skarbu jako w obiekcie niepewnym na rsr. 3 ustanawia i opłatę takowego na masę w kłada. Mocą wyroku w I. Instancji, pod tymczasową egzekucją wydanego, zawieszenie kt rego na tablicy Trybunału i podanie go do pism publicznych Kuratorowi poleca,

(podp.) Brzeziński (—) Andrychiewicz
Zalecamy i rozkazujemy
(podp.) Brzeziński, (—) Andrychiewicz.
Za zgodność etc.
(LS.) (podp.) Andrychewicz.
Podpisarz Trybunału,

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 757). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Jakóba Marcina Kwiecińskiego, wierzyciela sumy rsr. 150, z większej rsr. 300, pochodzącej, w kapitale pierwotnym rsr. 900, na nieruchomości w Warszawie Nr. 2496, przez zastrzeżenie miejsca z aktu Nr. 10, na marginesie wykazu Działu IV lokowanym, mieszczącej się.

2. Franciszka Hornisz współwłaściciela ⅖ części dóbr Wagan lit. C z Okręgu Stanisławowskiego.

3. Wincentego Flon, właściciela ⅕ części tychże dóbr Wagan lit. C.

4. Adolfa Deter, właściciela ostrzeżenia dla sumy rsr. 1,377 kop. 40, procentów i kosztów procesu, na kapitale złp 21,300, na nieruchomości w Warszawie Nr. 1055 *G*, w Dziale IV pod pozycją 15, wykazu lokowanym, subintabulowanego.

Otworzyły się spadki, do uregulowania których termin na dzień 29 Kwietnia (11 Maja) 1867 r. w Kancelarji mej wyznaczam.

Stanisław Rościszewski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 490). *Bank Polski.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w d. 16 (28) Lutego 1867 r. o godzinie 12 w południe odbywać się będzie w sali posiedzeń Banku Polskiego licytacja przez opieczętowane deklaracje złożyć się mające, na dostawę 1,800 sażeni kubicznych m. r. drzewa opałowego sosnowego, dla Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku.

Cena do licytacji in minus ustanowiona jest na rs. 15 za jeden sażeń kubiczny. Kontrakt zawarty będzie z podejmującym się dostawy za najniższą cenę. Z należytości za dostawę drzewa przypadającej, potrącony będzie 1% na fundusz stowarzyszenia Górniczego

Vadium do licytacji, które razem stanowić będzie kaucję, wymagane jest w $^1/_{10}$ części wartości dostawić się mającego drzewa, czyli rs. 2,700 w gotowiźnie lub papierach publicznych procentowych.

Bliższe warunki dotyczące tej dystawy, przejrzeć można każdodziennie prócz dni świątecznych w biurze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego w Warszawie i w biurze Naczelnika Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku.

Mający chęć podjęcia się tej dostawy, winien przed oznaczonym terminem nadesłać pod adresem: „do własnych rąk Prezesa Banku" franco deklaracją opieczętowaną, napisaną podług poniższego wzoru, bez przekreśleń i poprawek.

Deklaracje takowe, przyjmowane będą do dnia 16 (28) Lutego 1867 r. do godziny 12 w południe.

Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1867 r.
Vice Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.
Naczelnik Kancelarji, J. Makulec.

Wzór do deklaracji

Stosownie do ogłoszenia Banku Polskiego z dnia 16 (28) Stycznia 1867 r. Nr. 53,643, składam niniejszą deklarację, mocą której obowiązuje się dostarczyć Zakładowi Warzelni Soli w Ciechocinku 1,800 sążeni kubicznych drzewa opałowego sosnowego, za wynagrodzeniem (wypisać cenę literami) za jeden sażeń kubiczny.

W dostawie tej zastosuje się jak najściślej do warunków licytacyjnych, które mi są wiadome. Kwit kasy N. na złożone vadium w kwocie rs. 2,700 w załączeniu składam, po które to vadium gdybym się przy dostawie nie utrzymał zgłoszę się.

Mieszkam w N. pisałem dnia
(podpis)

Adres:

„Do własnych rąk Prezesa Banku Polskiego w Warszawie. Deklaracja na dostawę drzewa dla Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku.

(N. D. 736). *Rząd Gubernjalny Płocki*

Zawiadamia, że dnia 16 (28) Lutego r. b. w Sali posiedzeń Rządu Gubenialnego od godziny 1 z południa odbywać się będzie głośna in minus licytacja na dostawę do przędzalni więziennej w Płocku lnu przez lat dwa i miesięcy dziesięć, to jest od włącznie dnia 1 13 Marca 1867 r. do końca roku 1869.

Dla więzienia Płockiego oznaczoną jest potrzeba lnu około 60 pudów rocznie i w tym stosunku, podług zapotrzebowań Nadzorcy Więzienia, dostawa lnu w ilości większej lub mniejszej, w miarę ludności więziennej, ma być uskutecznioną.

Cena jednego puda lnu oznacza się rubli srebrem siedm kopiejek piędziesiąt (rsr. 7 kop. 50), i od tej rozpocznie się in minus licytacja.

Przystępujący do licytacj obowiązany jest złożyć w Kasie Gubernialnej na vadium kwotę rs. 120.

Szczegółowe warunki do tej entrepryzy mogą być przejrzane w wydziale Wojskowo-Policyjnym każdego dnia w godzinach biurowych, wyjąwszy dni świątecznych i galowych.

Płock d. 24 Stycznia 1867 r.
za Vice Gubernatora,
Radca Gubernialny, Wolski.
(1) Referent, Radziwiłłowski.

(*N. D. 637*). *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 16 (28) Lutego r. b. od godziny 12 w południe, odbywać się będzie w sali posiedzeń Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu publiczna licytacja na sprzedaż nieruchomości, poprzednio do b. Klasztoru XX. Dominikanów w Warszawie należącej, położonej przy ulicy Rynek Nowego-Miasta pod Nr. 313.

Licytacja będzie głośna i rozpocznie się od sumy rs. 20,948, wyraźnie rubli srebrem dwadzieścia tysięcy dziewięćset czterdzieści ośm. Wolno jednak niestawającym składać na ręce Dyrektora Kancelarji Komisji Skarbu, w dniu do licytacji oznaczonym, do godziny dwunastej w południe, deklaracje opieczętowane, na papierze stemplowym ceny kop. 75 podług poniższego wzoru, wyraźnie bez skrobań i przekreśleń napisane, których otworzenie nastąpi zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć, lub do podanej deklaracji dołączyć dowód na wniesione do Kasy Głównej Warszawskiej, lub Kasy Gubernjalnej Warszawskiej albo Banku Polskiego vadium rs. 2,095, wyraźnie rubli srebrem dwa tysiące dziewięćdziesiąt pięć, które złożyć może gotowizną, albo listami likwidacyjnemi, lub innemi papierami publicznemi Cesarstwa lub Królestwa albo też Listami Zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, podług nominalnej ich wartości, przy dołączeniu zarazem kuponów bieżących od papierów procentowych.

Wypłata sumy szacunkowej za powyższą nieruchomość, rozłożoną będzie w sposób następujący:

a) Jedną trzecią część szacunku do licytacji oznaczonego czyli kwotę rs. 6,982 kop. 66⅔ a w zaokrągleniu rs. 6,983, wyraźnie rubli srebrem sześć tysięcy dziewięćset ośmdziesiąt trzy, nabywca w ciągu najdalej dni 30 od daty zawiadomienia go o zatwierdzeniu licytacji, wniesie do Kasy Głównej Warszawskiej, gotowizną lub listami likwidacyjnemi albo innemi papierami publicznemi podług kursu Giełdy Warszawskiej.

b) Dwie trzecie części zaś pozostałe sumy do licytacji oznaczonej, wraz z przewyżką na licytacji postąpioną, obowiązany będzie nabywca jednocześnie z uregulowaniem na swe imie hypoteki nabytej nieruchomości, zabezpieczyć w dziale IV, wykazu hypotecznego, w pierwszem miejscu przed wszystkiemi innemi wierzytelnościami i od długu tego, aż do czasu zupełnego spłacenia onego, opłacać corocznie do Kasy Skarbowej 5% tytułem procentu, oraz 2% na umorzenie kapitału, pod skutkami egzekucji Administracyjnej.

Nabywca obejmie nieruchomość od dnia 19 Marca (1 Kwietnia) r. b. i od tej daty wszelkie z niej dochody, oraz podatki i ciężary do niego należeć będą.

Szczegółowe warunki sprzedaży powyższej nieruchomości, przejrzane być mogą każdodziennie, oprócz świąt w godzinach służbowych, w biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu w Wydziale Dóbr i Lasów Rządowych; o stanie zaś tejże nieruchomości przekonać się mogą na miejscu.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu odbyć się mającej w d. 16 (28) Lutego r. b. publicznej licytacji na sprzedaż nieruchomości poprzednio do b. Klasztoru XX. Dominikanów w Warszawie należącej, przy ulicy Rynek Nowego Miasta pod Nr. 313 położonej, składam niniejszą deklarację, że za tęż nieruchomość postępuję rs. (wypisać liczbami) wyraźnie (wypisać sumę literami), poddając się wszelkim warunkom do tej sprzedaży przez Skarb przepisanym. Kwit Kasy (wypisać nazwanie Kasy) na złożone vadium w kwocie rs. (wypisać liczbą i literami) załączam.

(Pisałem dnia (wypisać dzień miesiąc i rok).
(tu podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Mieszkam (wskazać miejsce zamieszkania)

Warszawa d. 14 (26) Stycznia 1867 r.
Z upow. Dyrektora Głównego,
p. o. Vice Dyrektora Wydziału,
Dyrektor Kancelarji, Rogalewicz.
(2) Naczelnik Sekcji, Sławiński.

(N. D. *489*). *Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu*

Podaje do wiadomości iż w dniu 9 (21) Lutego 1867 roku o godzinie dwunastej w południe w pałacu Rządowym przy ulicy Rymarskiej, pod Nr. 741 w miejscu jej posiedzeń, odbywać się będzie licytacja, przez podanie opieczętowanych deklaracji na sprzedaż drzewa z lasów rządowych Leśnictwa Kampinos Gubernji Warszawskiej w bliskości rzeki Wisły położonych, a mianowicie z przestrzeni lasu stałego Obrębu krogulec przeznaczonej na uposażenie ludności wiejskiej bezrolnej od sumy szacunkowej rs. 43,733 kop. 74.

Kto w złożonej deklaracji najwyżej nad szacunek postąpi, utrzyma się przy kupnie, gdyż licytacji głośnej pomiędzy wszystkiemi deklarantami nie będzie wrazie wszakże podania jednakowej najwyższej oferty w dwóch lub więcej dekaracjach, licytacja głośna odbędzie się zaraz po otwarciu deklaracji, lecz tylko między tymi konkurentami którzy też jednakowe oferty podali.

Ubiegający się o nabycie drzewa, obowiązany jest złożyć do Kasy Głównej Królestwa lub Banku Polskiego na vadium w gotowiznie Listach Zastawnych albo Likwidacyjnych, lub innych procentowych papierach Skarbowych rs. 4,373 wyraźnie rubli srebrem cztery tysiące trzysta siedmdziesiąt trzy i w dówód tego kwit Kasy na wniesienie tej sumy dołączyć w deklaracji, która złożona być winna przed godziną dwunastą w dniu do licytacji oznaczonym.

Wykazy oszacowania i warunki tej sprzedaży przejrzane być mogą: w Warszawie w Biurze Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Rządzie Gubernialnem Warszawskim oraz w Urzędzie Leśnym Kampinos.

Miejscowa służba leśna każdemu zgłaszającemu się, okaże drzewo na gruncie, które wolno szczegółowo obejrzeć; później bowiem żadne reklamacje o niedobory, zły szacunek lub gatunek drzewa, i o jaki kolwiek ubytek od daty oszacowania onego przyjęte nie będą, a utrzymujący się przy kupnie, całkowitą należność na licytacji postąpioną, w terminach oznaczonych zapłacić obowiązany będzie.

Wzór do deklaracji.

która powinna być napisaną na papierze stemplowym ceny kop 75, wyraźnie, czysto, bez podkreśleń i podskrobań, oraz z kwitem na vadium zapieczętowana w oddzielnej kopercie, w osnowie jak następuje:

Deklaracja.

W skutek ogłoszenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 9 (21) Grudnia 1866 r. N. 54836/20086 niniejszym deklaruje, zapłacić za drzewo z przestrzeni Obrębu krogulec w Leśnictwie Kampinos Gubernji Warszawskiej na uposażenie ludności wiejskiej bezrolnej przeznaczonej sumę ryczałtową rubli sreb. (tu wypisać sumę ofiarowaną literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znaue, i te niniejszem przyjmuję. Przytem załączam Kwit Kasy N. na złożone w niej vadium rs. N., które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o nadesłanie na pocztę do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać miejsce zamieszkania).

pisałem w N. dnia
podpisać wyraźnie imie i nazwiko.

Na kopercie wypisać: „Deklaracja do kupna drzewa N."

Deklaracje nienapisane podług wzoru, lub obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki, albo niepołączone z kwitem na vadium lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji, będą unieważnione.

Warszawa d. 9 (21) Grudnia 1866 r.
z up. Dyrektora Głównego Prezydującego,
Dyrektor Wydziału,
Rzeczywisty Radca Stanu, Dąbrowski.
Naczelnik Sekcji, Wojzblum.

(N D. *694*) *Rząd Gubernjalny Lubelski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że z mocy reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 19 (31) Grudnia r. z. Nro 69813/25569 w sali posiedzeń Rządu Gubernialnego Lubelskiego w gmachu rządowym przy ulicy Krakowskie-Przedmieście istniejącej w d. 14 (26) Lutego r. b. o godzinie 11-ej z rana odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa z przestrzeni mórg nowopolskich 320 do zupełnego wycięcia przeznaczonej, ocenionego na rs. 12,045 k. 94 a to z lasów rządowych podleśnictwa Biłgoraj w Powiecie Biłgorajskim położonego. Drzewo to plus licytantowi oddane będzie do dowolnego z niem zarządzenia i użytku na miejscu lub na handel zagraniczny, pod warunkami jakie każdodziennie wyjąwszy świąt przejrzeć można w kancelarji Urzędu Leśnego Biłgoraj w mieście Biłgoraju istniejącej i w wydziale dóbr i lasów Rządu Gubernialnego Lubelskiego.

Każdy przeto mający chęć licytowania obejrzawszy na gruncie przestrzeń i drzewo, co przez miejscową służbę leśną mieć sobie będzie okazane, oraz warunki licytacyjne i kontraktowe, winien zgłosić się w miejscu i terminie oznaczonym i przed rozpoczęciem licytacji złożyć w kasie gubernialnej Lubelskiej na vadium sumę rsr. 1,205 w gotowiźnie lub papierach rządowych procentowych, jaka nie utrzymującemu się przy licytacji zaraz powróconą będzie, a nadto zaopatrzyć się w fundusz na zapłacenie zaraz a najdalej w dniach 14 pierwszej połowy postąpionej na licytacji sumy.

Lublin, d. 13 (25) Stycznia 1867 roku.
Asesor Wydziału Dóbr Rządowych,
A. Smidt.
2 Referent, Szamkowski.

(N D. 752). *Варшавскій Военный Округъ.*

ОБЪЯВЛЕНІЕ

о порядкѣ торгова на поставку матеріаловъ, для обмундированія рекрутъ Царства Польскаго въ 1867 году.

Согласно разрѣшенію Намѣстника Его Императорско-Царскаго Величества въ Царствѣ Польскомъ, въ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи Варшавскаго

Военнаго Округа, будутъ произведены торги, на заготовленіе матеріаловъ для обмундированія рекрутъ Царства Польскаго въ 1867 году.

Къ заготовленію назначается слѣдующее количество вещей:

1-го разряда,

Суконъ:

Сѣраго армейскаго 45,937 аршиновъ 8 вершковъ.

Темнозеленаго 18,703 аршиновъ, 2 вершка.

Чернаго гвардейскаго 1,257 аршиновъ 13 вершковъ.

Верблюжзяг : на башлыки 5,578 аршиновъ 2 верш

Верблюжзяго подбойнаго 3,346 аршиновъ 14 верш.

Чернаго неворсованнаго 503 аршиновъ 2 верш.

2-го разряда.

Холстовъ:

Рубашечнаго 146,781¼ аршиновъ.

Подкладочнаго 176,531¼ арш.

3-го разряда.

Сапожнаго товара:

Мягкаго 21,000 паръ.

Подошевъ 21,000 паръ.

Подметокъ 10,500 паръ

4-го разряда

Козырковъ 10,500 штукъ.

Подбородныхъ рѣмней 10,500 штукъ.

Подтулейниковъ съ назатыльниками 10,500 штукъ.

5-го разряда.

Пуговицъ мѣдныхъ гладкихъ:

Къ шинелямъ 7,006 партищъ.

Къ шапкамъ малыхъ 2,625 партищъ.

Торги будутъ произведены по разрядамъ, съ раздѣленіемъ ихъ на участки, съ тѣмъ, чтобы всякій участокъ заключалъ въ себѣ непремѣнно соразмѣрный процентъ всѣхъ званій, разрядъ составляющихъ; принимать же въ поставку, по произволу, какое либо званіе изъ разряда недоцускается

Впрочемъ, раздѣленіе на участки непрепятствуетъ желающимъ торговаться на полный разрядъ.

Въ случаѣ объявленія цѣнъ на поставку полной пропорціи всѣхъ званій разряды составляющихъ, подрядъ утверждается преймущестоенно за лицомъ, сдѣлавшимъ такое предложеніе, хотя бы цѣны его оказались выгодны и въ общей сложности всего предпріятія.

На случай неисправности подрядчика опредѣляется неустойка, которая равняется 10% подрядной суммы. Впрочемъ, подрядчикъ подвергается платежу полной неустойки только при совершенной неисправности, и притомъ на такую часть подряда, по которой сдѣлается неисправнымъ.

Въ обезпеченіе неустойки будутъ принимаемы въ залогъ не иначе, какъ наличныя деньги, билеты банковъ и другихъ кредитныхъ учрежденій, закономъ къ принятію въ залогъ дозволенныхъ; залоги обезпечивающіе неустойку, отвѣчаютъ и за залоги, принятые подъ задатки. Залоги принятые подъ неустойку, неосвобождаются, до совершеннаго окончанія подряда.

Сроки для поставки матеріаловъ назначаются: для одной половины къ 1-му Мая, а для другой къ 1-му Іюня 1867 г.

Сдача матеріаловъ производится подрадчикомъ въ Варшавѣ, въ особо отдѣленный магазинъ. Поставленные матеріалы немѣдленно свидѣтельствуются и принимаются особо учрежденною пріемною Коммисіею на точномъ основаніи правилъ, изложенныхъ въ положеніи объ Интендантскихъ складахъ.

Вообще же, при пріемѣ вещей отъ подрядчика будутъ устранены всякое замедленіе и стѣсненіе.

На поставку этихъ вещей, назначаются торгъ 13 и переторжка 17 чиселъ наступающаго Февраля.

Торги будутъ произведены въ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи Варшавскаго Военнаго Округа, изустные, съ допущеніемъ присылки запечатанныхъ объявленій, на точномъ основаніи гл. II, разд. III, кн. I, части 4, Свода Военныхъ Постановленій, но присылка запечатанныхъ объявленій отъ тѣхъ лицъ, которая лично или чресъ повѣренныхъ будутъ участвовать въ изустныхъ торгахъ, а равно подача одинимъ лицомъ двухъ запечатанныхъ объявленій, на одинъ и тотъ же предметъ, хотя бы въ одномъ изъ объявленій дѣлалось пониженіе, вопрещается и подобныя объявленія не будутъ приняты ни въ какое соображеніе.

Лица, желающія вступить въ изустный торгъ, обязаны до приступленія къ нему представить, при прошеніи на установленной гербовой бумагѣ: 1) документы о своемъ званіи, и 2) залоги, соразмѣрные суммѣ неустойки.

Запечатанныя объявленія къ торгамъ должны быть присланы или поданы съ такимъ разсчетомъ, чтобы онѣ поступили не позже 11 часовъ утра въ день переторжки. Запечатанныя объявленія должны заключать въ себѣ: 1) согласіе принять подрядъ, вполнѣ или какую либо часть его, на точномъ основаніи условій, безъ всякой перемѣны. 2) Цѣны складомъ писанныя; въ цѣнахъ недопускаются никакихъ другихъ дробей, кромѣ ¾, ½, ¼, ⅛ и 1/16 коп. серев. 3. мѣсто пребываніе, званіе, имя и фамилію, а также мѣсяцъ и число когда писано При объявленіи должны быть приложены: 1) документы о званіи предьявителя; и 2) залоги соразмѣрные неустойкѣ. Надпись на пакетѣ, въ которомъ запечатано объявленіе должна быть слѣдующая: „Объявленіе въ Окружное Интендантское Управленіе Варшавскаго Военнаго Округа, къ назначенному тогда то торгу, на поставку вещей для рекрутъ Царства Польскаго"

Объявленія, заключающія въ себѣ перемѣну условій и при которыхъ неприложено залоговъ въ опредѣленномъ размѣрѣ, будутъ оставлены безъ всякихъ послѣдствій

Вообще, заготовленіе вещей будетъ произведено на общихъ правилахъ, указанныхъ въ главѣ II, разд. III, книги I, части 4, Свода Военныхъ Постановленій, о подрядахъ вѣдомства Военнаго Министерства, по образамъ, существующимъ по заподрядамъ коммисаріатскихъ вещей и допускаемымъ пятіямъ.

Если послѣ заключенія контракта, представится возможность исключить изъ законтрактованнаго количества какую либо часть вещей, о чемъ казна должна поставить подрядчика въ извѣстность, не позже трехъ недѣль, послѣ заключенія контракта, то онъ объявлять претензію неимѣетъ права.

Утвержденіе послѣдней цѣны, оставшейся на торгу, будетъ зависѣть отъ Намѣстника Царства Польскаго, по соображаніи цѣнъ, какія окажутся выгодными для казны.

Въ случаѣ ноуспѣха торговъ нынѣ назначаемыхъ, вещи заготовляются особымъ распоряженіемъ.

Подробныя условія и описанія вещей, желающія могутъ видѣть въ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи Варшавскаго Военнаго Округа.

Г. Варшава 28 Января 1867 года.

Окружный Интендантъ,

Генералъ Маіоръ, Хоментовскій.

(1) Начальникъ Отдѣленія, Масловъ.

(N. D. 497) *Urząd Leśny Nowa-Huta.*

Podaje do publiczuej wiadomości, że w dniu 7 (19) Lutego 1867 o godzinie 10 rano w Kancelarji Urzędu Leśnego Nowahuta we wsi Studziencu położonej od Stacji drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej Ruda Guzowska o wiors. 6. Odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa szczegółowo cięciami mianowicie:

1. Z obrębu Studzieniec cięcia Nr. 11 roku 1867 poczynając od sumy rs. 70 kop. 97 i ½ ół.

2. Z obrębu Puszcza cięcia Nr. 14 w roku 1867 poczynając od sumy rs. 19 kop. 62.

3. Z obrebu Chojnata cięcia Nr. 14 poczynając od sumy rs. 86 kop. 52.

4. Z obrębu Wilczerada cięcia Nr. 6 i 7 poczynając od sumy rs. 98 kop. 74.

Licytacja odbywać się będzie kolejno obrębami poczynając od sum wyżej wyrażonych.

Każdy przystępujący do licytacji winien złożyć vadium wyrównywające 1/10 części sumy szacunkowej które nieutrzymującemu się zaraz powrócone zostanie a utrzymujący się przy licytacji obowiązany będzie takowe dokompletowoć do wysokości postąpionej sumy.

Pluslicytant ofiarowana na licytacji należność zaraz po podpisaniu protokulu licytacyjnego pierwszą połowę, drugą zaś połowę z chwilą przystąpienia do wyróbki drzewa do Kasy Urzędu Leśnego Nowahuta opłacić obowiązany.

Bliższe warunki licytacyjne w godzinach biurowych każdodziennie prócz świąt przejrzane być mogą. w Kancelarji Urzędu Leśnego a drzewo na gruncie służba leśna okaże.

w Studziencu d. 10 (22) Stycznia 1867 r.

Młodszy Nadleśniczy, Wichert.

(N. D. 654) *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Ś-go Ducha w Warszawie.*

Podaje do publicznej wiadomości, iż w d. 15 (27) Lutego r. b. o godzinie 5 po południu, w Kancelarji Szpitala Ś-go Ducha przy ulicy Elektoralnej, odbywać się będzie najprzód przez podanie zapieczętowanych deklaracji, a następnie głosna licytacja na sprzedaż 317 sztuk drzewa budulcowego, obejmujmującego stóp sześciennych 10740, w lasach do dóbr szpitalnych Mienia i Piaseczno należących, o mil 6 od Warszawy, a od traktu bitego o ¾ mili odległych, znajdującego się.

Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 713 kop. 88½, jako szacunku przez służbę leśną oznaczonego.

O warunkach tej sprzedaży, każdego czasu w godzinach biurowych w Kancelarji Szpitala Ś go Ducha, lub też u rządcy dóbr Mienia zamieszkałego, przekonać się można.

Warszawa d 24 Stycz. (5 Lutego) 1867 r.

Prezydujący,

Rzeczywisty Radca Stanu Wieczorkowski.

(N. D. 739). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żadanie Ignacego Pietraszewskiego Radcy Kolegialnego Emeryta w Warszawie pod Nr. 1532 h, zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Mieczysława Wyrzykowskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie przy ulicy S-to Jerskiej pod Nr. 1775 zamieszkałego obraue mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 5,000 z procentem 5% od dnia ostatniego kwitu i kosztów od Arona Fajgenbladt właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1454 położonej tamże zamieszkałego, protokułem Antoniego Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 15 (27) Września 1864 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Sliskiej pod Nr. 1454 na gruncie czynszowym, z którego tytułem czynszu rocznie opłaca się do Kasy Instytutu Ś-go Kazimierza po rs. 3 kop. 30 w cyrkule policyjnym i administracyjnym 8, w gminie Magistratu miasta Stołecznego Warszawy pod Okręgiem Sądu Pokoju Ogu i miasta Warszawy wydziału III położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Arona Fejgenbladt należąca i w jego posiadaniu i użytkowaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa gontami kryty, komin murowany mający.

2 Oficyna w mur pruski szabrowana, o parterze i piętrze z facjatą gontami kryta komin murowany mająca.

3. Kuczka z desek cynkiem kryta.

4. Oficyna taż sama co ad 2 przedłużona jest po za powyż wymienioną kuczką, gontami kryta, jeden komin murowany mająca.

5. Zabudowanie z drzewa pod pół dachem blachą i gontami kryta, w którym mieszczą się stajnia, wozownia, kloaka, pod którą zarazem jest śmietnik.

6 Oficyna masiv murowana, z cegły palonej na wapno, pod półdachem blachą krytym jeden komin murowany mająca.

7. Oficyna z drzewa pod półdachem z gont o parterze z facjątami, trzy kominy murowane mająca.

Studnia balami cembrowana z pompą i rękojeścią żelazną.

W nieruchomości tej jest 18 lokatorów z imion i nazwisk, oraz cenę najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Mieczysława Wyrzykowskiego Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I, złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Jenerał Majorowi Jeneralnego Sztabu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warsszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Renteurzędnika tegoż Magistratu

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce własne

Obudwom d 17 (29 Października 1864 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 24 Października (5 Listopada) 1864 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audiencji jawnem Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 „o godzinie 10 z rana, d. 4 (16) Stycznia 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Mieczysław Wyrzykowski Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 3 (15) Listopada 1864 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 3 (15) Listopada 1864 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 4 (16) Stycznia, 18 (30) Stycznia i 1 (13) Lutego 1865 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyższej nieruchomości Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem na dniu 1 (13 Lutego 1865 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1454 w Warszawie wyznaczył na dzień 23 Marca (4 Kwietnia) 1865 r. godzinę 10 z rana który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydzłale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej. Popierający podał za tę nieruchomość rs. 6,500 i od tej sumy licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zaczynać się będzie.

Warszawa d. 6 (18) Lutego 1865 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniu 23 Marca (4 Kwietnia) 1865 r. przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości Nr. 1454 w którym to terminie taż nieruchomość Patronowi Wyrzykowskiemu za rs. 6,500 przygotowawczo przysądzoną została wyrokiem w tymże dniu zapadłym termin do ostatecznego przysądzenia powyższej nieruchomości został wyznaczony na dzień 6 (18 Maja 1865 r. godzinę 10 z rana w wydziale I Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549

Gdy wszakże termin powyższy z powodu wytoczonych sporów nie doszedł do skutku przeto Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie w dniu 4 (16) Stycznia 1866 r. zapadłym wyrokiem nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 1454 na dzień 16 (28) Lutego 1866 r. wyznaczył, który się odbędzie w dniu 16 (28) Lutego 1866 r. o godzinie 10 z rana w Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w domu pod Nr. 549 przy ulicy Długiej

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,333 kop. 1¼ jako ⅔ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 14 (26) Stycznia 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy spełzł Trybunał wyrokiem z dnia 21 Lutego (5 Marca) 1866 r., nowy termin do ostatecznego przysądzenia powyższej nieruchomości N. 1454 na d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1866 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbębzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w domu pod liczrą 549 przy ulicy Długiej

Licytacja zacznie się od sumy rs. 8,333 k. 1¼ jako ⅔ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 28 Lutego (12 Marca) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy spełzł, Trybunał wyrokiem z dnia 26 Lipca (7 Sierpnia) 1866 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1454 w Warszawie na dzień 23 Sierpnia (4 Września) 1866 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie wydziale I jako właściwym, w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,333 kop. 1¼ jako ⅔ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d 29 Lipca (10 Sierpnia) 1866 r.

Radca Dworu Zgórski.

Gdy termin powyższy spełzł Trybunał Cywilny Warszawski, wyrokiem z dnia 18 (30) Stycznia 1867 r. nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1454 w Warszawie na dzień 16 (28) Lutego 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,333 kop. 1¼.

Warszawa d. 27 Stycznia 8 Lutego) 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 714). *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Płockiej.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Ostrowskiego obywatela w mieście Płocku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Ludwika Sniechowskiego Obrońcy przy Radzie Stanu i Patrona również w Płocku mieszkającego obranemającego, który to Patron popieraniem sprzedaży dóbr poniżej opisanych zajmować się będzie w egzekucji Sądowej z mocy prawnych tytułów przeciwko Cyprjanowi Umińskiemu i Józefowi Umińskiemu właścicielom dóbr, pierwszemu we wsi Rokicu a drugiemu na folwarku Florencji w okręgu Lipnoskim zamieszkałym rozwiniętej Józef Lubinkowski Komornik przy Trybunale tutejszym aktem w d. 8 (20) Sierpnia r. b. zaczętym a d. 11 (23) Sierpnia t. r. ukończonym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra Rokicie lit. A. B. C. D. E. F. z przyległościami to jest: z folwarkiem Noworygowanym zwanym Florencją i Rumunkami Powsino zwanemi w okręgu Lipnoskim położoną, z których dobra główne Rokicie w posiadaniu Cyprjana Umińskiego a folwark Florencja w posiadaniu Józefa Umińskiego zostają.

Dobra zajęte leżą w gminie Osiek parafji Ligowo w obrębie Sądu Pokoju okręgu Lipnoskiego, odległe są od miast: Skempe o wiorst 7. od Sierpca o wiorst 14, od Lipna o wiorst 21; a szczegółowy opis tych dóbr jest następujzcy: Zabudowania dworskie: 1. Trzy domy mieszkalne to jest: a) dwór nowy z drzewa o 2 kominach murowanych z cegły palonej, obok tego, b) dwór stary z drzewa szalonej, chulcu w zamek komin murowany z cegły palonej, oba te dwory są kryte dachem smolowcowym, c) budynek z szachulcu w zamek, komin murowany z cegły palonej dranicami

kryty. W szczycie tego budynku jest przystawka a przy tej kloaka z desek i deskami pokryta, 2. Oddzielnie kloaki z drzewa krzyżulcu deskami obite i pokryte, 3. Dzwonek mosiężny w słupie do zwoływania ludzi, 4. Spichrz z cegły palonej dachówką kryty o piętrze, 5. Stajnia cugowa w pruski mur z drzewa krzyżulcu murowana, dachówką kryta, 6. Stajnie gościnne z drzewa w słupy dranicami kryte, 7. Owczarnia z cegły palonej dachówką karpiówką pokryta, 8. Stodoła z drzewa dranicami kryta, 9. Stodoła masiv z cegły palonej murowana, 10. Stodoła okrągła na sposób angielski z cegły palonej murowana deskami kryta, 11. Szopy i stajnie fornalskie murowane z cegły palonej dranicami kryte, 12. W podwórzu gumiennym studnia balami opogródkowana z żurawiem na słupie, 13. Przy dworze druga studnia balami opogródkowana, 14. Dom z drzewa szachulcu deskami obity, komin z cegły palonej a pod spodem tegoż sklep murowany z kamieni i cegły.

Zabudowania na wsi należą do dworu: 1. chałupa z szachulcu w zamek słomą kryta, w tej mieszkają włódarz do gospodarstwa dworskiego i parobcy dworscy nieuwłaszczeni, przy tej, 2. kurniki z szachulcu w zamek słomą kryte, 3. stajenka w słupy słomą kryta, 4. studnia balami opogródkowana, 5. chałupa w której jest kuźnia z mieszkaniem dla kowala, w tej mieszka Kowalski kowal, ze swemi statkami, gdyż gruntowych niema. Ma ogrodu pręt. 150, ordynarji żyta korcy 6, jęczmienia 2 korce, grochu korzec, soli garncy 4 i zasługi złp. 180 czyli rs. 27 i za to robi wszelką robotę do dworu, w chałupie tej mieszkają ludzie dworscy owczarz i parobak nieuwłaszczeni, 6. dom należący do młynarza wystawiony z drzewa szachulcowego, komin z cegły murowany słomą kryty, w nim mieszka młynarz Leon Mikołajewski, ma ogrodu morgę 1, łąki pręt. 150, z wiatraka tego płaci rocznej dzierżawy złp. 300 czyli rs. 45, 7. wiatrak był wystawiony z drzewa w słupy z kompletnemi wewnętrznemi urządzeniami lecz w skutek burzy rozwalony został, obecnie tylko materjał na gruncie znajduje się. W drugiej części wsi są jeszcze zabudowania dworskie, to jest za ogrodem dworskim, 8. dom z szachulcu w zamek, komin murowany, słomą kryty, w tym mieszkają Hilary Fabianowski lokaj i ogrodowy, oraz Franciszek Zabelski rządca, 9. chlewek z bali na słupach słomą kryty, 10. karczma z bali w słupy słomą kryta, komin murowany, w niej mieszka karczmarz Henryk Szultz, który trzyma od dziedzica propinację od d. 12 (24) Kwietnia 1866 r., płaci rocznie dzierżawy złp. 800 czyli rs. 120 przy niej są: chlewki i szopki z bali na słupach słomą kryte, 12. stodoła za wsią z bali na słupach bez dachu. Zabudowania do uwłaszczonych włościan należące: chałup siedm z drzewa postawione, każda o jednym kominie murowanym, jak niemniej przy tychże znajdują się inne pomniejsze zabudowania, dalej oprócz powyższych są jeszcze dwie chałupy także z drzewa postawione o jednym kominie murowanym, w części przez uwłaszczonych a w części nieuwłaszczonych włościan zamieszkałe, w chałupach powyższych mieszkają: 1. Mikołaj Garkowski, 2. Tomasz Rybicki, uwłaszczani oraz 3. Konstanty Sosnowski, nieuwłaszczony parobek dworski i Józefa Konoszyńska uwłaszczona, reszta mieszkań należy do dwory.

Siedliska dworskie: 1. Siedliska na których są zabudowania folwarczne i gumienne, plac przed domem i w pośrodku zabudowań w gruncie kl. III obejmują około mórg 6; 2. siedliska pod zabudowaniami czyli chałupami dworskiemi w gruncie kl. II około mórg 2 pr. 100.

Ogrody dworskie: 1 Ogród owocowy dworski, który ma drzewa rodzajne jako to: gruszki, jabłonie, śliwki i wiśnie, w gruncie klas. II. obejmuje około mórg 4, 2 ogród warzywny do włodarza należący w gruncie kl. II. ma pręt. 150, 3 ogród dworski kapuśnik zwany obejmuje rozległości w gruncie kl. II około mórg 2, 4. ogródek za domem ogrodowego w gruncie kl. II obejmuje około pręt. 120, 5. ogród dworski w gruncie kl. II. obejmuje morgę 1 pręt. 60.

Grunta orne folwarczne: 1. Grunta orne folwarczne podzielone na 10 pól obejmują ogólnej rozległości w gruncie kl. II około mórg 413, 2. kawał gruntu gdzie jest torf kopany mórg 5.

Paśniki. 1. Kawał gruntu na paśnik dla inwentarzy przeznaczony w większej części jałowcem i młodą trzciną zarosły obejmuje około mórg 10, 2. przy drodze z Rokicia do Osieka idącej kawał gruntu nieużytecznego obejmuje mórg 2, 3. paśnik także dla inwentarzy młodą brzeziną i jałowcem zarosły kl. III obejmuje mórg 60.

Łąki. Łąki poczynające się od granicy wsi Ligowa a ciągnące się przy gruntach uwłaszczonych włościan Rokicia obejmują ogólnej rozległości w gruncie kl. II mórg 62.

Wody. 1. Kanalik w podworzu dworskim zarybiony karaskami obejmuje powierzchni około pręt. 80, 2. kanalik drugi także zarybiony obejmuje powierzchni pręt 60.

Siedliska wiejskie. Siedliska na których są zabudowania gospodarskie włościan uwłaszczonych w gruncie kl. II mórg 1 pręt. 140.

Grunta orne i ogrody uwłaszczonych włościan: 1. grunta orne i ogrody przy chałupach w gruncie kl. II. mórg 12, 2. grunta dla tychże włościan pod nawóz dawniej, a teraz jako do uwłaszczonych należące, w pośrodku folwarcznych gruntów będące w gruncie kl. II mórg 3.

Nieużytki. Trakt z Sierpca do Skempego, droga do Osieka i Grabowca obejmuje mórg 6. Ogólna rozległość folwarku i wsi Rokicie wynosi mórg 591 pręt. 110. Ludność oprócz powyżej przy domach mieszkalnych wiejskich wymienionych, w zajętej wsi Rokicie jest następująca: 1. Maciej Czarnecki, 2. Józef Gutman, 3. Józef Sobecki sołtys, 4 Teofil Dąbrowski. 5. Abraham Kałma 6. Maciej Kazimierkiewicz, 7. Mikołaj Marcinkowski, 8. Franciszek Kawecki, 9. Jakób Reszczyński, 10. Józefa Konoszyńska, 11. Hilary Fabianowski, 12. Tomasz Rybicki, 13. Mikołaj Gołkowski, 14. Jakób Sejferdt, 15. Jadwiga Kamińska, 16. Andrzej Bieńkowski, 17. Józef Kwiatkowski, 18. Józef Piłatowski, 19. Bonifacy Trzciński, 20. Tomasz Krzemiński. Wszyscy wyżej wymienieni włościanie są uwłaszczeni, posiadając grunta z zabudowaniami jak powyż wyrażono bez żadnych obowiązków dla dworu, a to z zasady Najwyższego Manifestu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. W dobrach zajętych Rokicie wedle postanowienia Rządu z d. 8 Lipca 1823 r. inwentarze żywe i sprzęty gospodarskie oraz maszyny, które również z dobrami temi zajęto, są następujące: 1. koni fornalskich różnej maści i lat sztuk 16, 2. krów różnej maści i lat 10, 3. jałowizny w 2 i 3-m roku sztuk 6, 4. owiec macior sztuk 300, 5. skopów cejtaków sztuk 200, 6. baranów sztuk 10, 7. jałowizny roczniaków sztuk 50, 8. wozów szybowanych na żelaznych osiach sztuk 4, 9. pługów z żelazami sztuk 10, 10. bron żelaznych par 5, 11. chomont z kantarami i lejcami sztuk 16, 12. maszyna w stodole do młócenia zboża kompletna o sile 4-ch koni, 13. sieczkarnia do sieczki o 4ch rzezakach na parę koni.

B. W granicach całych dóbr Rokicie litera A. B. C. D. E. F. G. zajętych, nowoerygowany został z części dawnych rumunków Powsino miejscowo zwany folwark i wieś Florencja, niemający stałych granic pomiędzy głównym folwarkiem Rokicie, w którym znajdują się następujące zabudowania dworskie: 1. dom mieszkalny dworski z szachulcu w zamek pobudowany dachem z dranic pokryty, komin murowany z cegły palonej, 2. stodoła z szachulcu w zamek od wierzchu słomą kryta a nad okopami dranicami, 3. szopa i stajnia z szachulcu w zamek od wierzchu słomą a nad okopami dranicami kryte, 4. chlewy i kurniki z bali na słupach słomą kryte, 5. sklep wymurowany z kamieni i gliny pokryty słomą, 6. dwa sklepy do kartofli z bali ziemią obsypane, 7. dzwonek mosiężny na słupie do zwoływania ludzi, 8. studnia balami opogródkowana.

Zabudowania na wsi należące do włościan uwłaszczonych i w części do dworu: 1. Dom z drzewa szachulcu w zamek, komin murowany, słomą kryty, w tym mieszkają uwłaszczeni Jan Ruszkiewicz i Franciszek Zejferd, 2. dom z gliny w pacę słomą kryty komin murowany, w tym mieszkają: Mikołaj Nastachowski, Jakób Zalewski i Jakób Nastachowski, są uwłaszczeni, oprócz tego czwarta izba należy do dworu. Siedliska dworskie Siedliska na których są zabudowania powyżej opisane i podwórze w gruncie kl. II obejmują około mórg 2 prętów 150. Siedliska wiejskie: Siedliska wiejskie na których znajdują się budowle uwłaszczonych włościan, w gruncie kl. II obejmują około pręt. 150. Ogrody włościańskie: Ogrody dla włościan uwłaszczonych, w gruncie kl. II wynoszą około mor. 1 pręt. 180. Grunta orne folwarczne: Grunta orne folwarczne co do ekonomiki gospodarskiej, urządzono na płodozmian w gruncie kl. II. obejmują ogólnej przestrzeni mórg 280. Łąki: Łąki w pośrodku gruntów ornych położone, klasy II. obejmują mórg 21. Nieużytki: Droga do Ligowa obejmuje rozległości w gruncie kl. III mórg 2, ogólna rozległość folwarku zwanego Florencja wynosi mórg 307 pręt. 180. Ludności oprócz powyżej przy chałupach wymienionej niemasz żadnej. Włościanie uwłaszczeni posiadając grunta z zabudowaniami jak wyżej wyrażono, bez żadnych obowiązkuw dla dworu, a to z zasady Najwyższego Manifestu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. Na zajętym folwarku Florencja inwentarzy żywych i martwych, oraz sprzętów gospodarskich do gruntów przywiązanych niema żadnych, a jakie się na gruncie tegoż folwarku znajdują, to wedle podanej na gruncie wiadomości za fundusze żony współdziedzica folwarku nabyte zostały i mają stanowić jej własność, dla tego też takowe przy zajęciu pominięto.

C. Takoż w granicach dóbr Rokicia znajdują się romunki miejscowo zwane Powsino, mające dwie części, z których: Pierwsza część położona przy granicy wsi Osieka, w oddzielnym kawałku ziemi, styka się z granicami wsi Osieka i gruntami folwarcznemi Rokicia, przez gospodarzy uwłaszczonych posiadana, na której znajdują się zabudowania gospodarskie: domów z drzewa wystawionych, dachem słomianym krytych, z kominami murowanemi siedm, do tych należy stodół także z drzewa słomą krytych siedm. Grunt orny do osad czyli rumunków zajętych tejże części w jednym kawałku będący obejmuje: a) w siedliskach pod zabudowaniami i w ogrodach, w gruncie kl. III obejmuję morgę 1 pręt. 6; b) w gruntach ornych przez tychże włościan posiadanych kl. III mórg 148, razem mórg 149 pr. 6. Na osadzie tej ludność jest następująca: 1. Franciszek Falkowski, 2. Kacper Szybkowski, 3. Antoni Bombalicki, 4. Marcin Kopysiński, 5. Łukasz Zarzycki, 6. Franciszek Gudbach, 7. Franciszek Moderski, 8. Marcin Szymański, którzy obecnie będąc uwłaszczeni, żadnych powinności dla dworu nie wykonywają. Druga część tychże rumunków czyli osad Powsino zwanych, także do uwłaszczonych włościan należąca, na której znajdują się zabudowania gospodarskie: domów z drzewa postawionych słomą krytych, o jednym kominie murowanym sześć i do tych należy stodół także z drzewa postawionych sześć słomą krytych. Grunt orny do osad czyli rumunków zajętych tejże części w jednym kawałku będący obejmuje: a) w siedliskach pod zabudowaniami i w ogrodach w gruncie kl. III mor. 1; b) w gruntach ornych przez tychże włościan posiadanych kl. III mórg 148, razem mórg 149. Na osadzie tej ludność jest następująca 1. Paweł Wiśniewski, 2. Jan Offa, 3. Antoni Mroczkowski, 4. Tomasz Lipiński, 5. Józef Gabryszewski, 6. Franciszek Gabryszewski. 7. Franciszek Domoracki, również jak pierwsi są uwłaszczeni bez żadnych obowiązków do dworu.

Nadmienia się, że ogrody i grunta, oraz zabudowania w dobrach zajętych Rokicie litera A. B. C. D. E. F. G. z przyległością Florencja w posiadaniu morgowników, kopiarzy i parobków zostające, w ogólnej przestrzeni zamieszczone zostały jedynie w celu odebrania za takowe w myśl Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. wynagrodzenia. Jak również nadmienia się i to, że w granicach zajętych dóbr Rokicie lit. A. B. C. D. E. F. G. znajdują się grunta orne do probostwa parafji Ligowo w okręgu Lipnoskim położonej i w pośrodku gruntów ornych położone, obejmują rozległości około mórg 24, które z pod zajęcia wyłączone zostały. Ogólna przestrzeń opisanych dóbr wynosi około włók 39 mórg 26 pręt. 296 miary nowopolskiej, graniczą one na wschód z wsią Ligowem, na południe z Osiekiem, na zachód z Kukowem i borami Skempskiemi, opłacają zaś podatków rocznie rs. 117 kop. 85, a zakładów, fabryk i zapasów zboża niema w nich żadnych.

Akt zajęcia doręczonym został w dniu 22 Sierpnia (3 Września) r. b. Ludwikowi Siniarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Lipnoskiego, Wincentemu Aleksandrowicz Naczelnikowi Powiatu Lipnoskiego i Marjanowi Pedkowskiemu Wójtowi gminy Osiek. Wniesienie tego aktu do księgi wieczystej zajętych dóbr Rokicie z przyległościami nastąpiło d. 23 Września (5 Października) r. b., wpisanie zaś do księgi zaaresztowań w Trybunale tutejszym utrzymywanej, d. 5 (17) Października t. r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego w d. 7 (19) Grudnia 1866 r. o godzinie 10 z rana, poczem druga i trzecia publikacja tychże warunków co dwa tygodnie po sobie idących dopełniać się będą.

Obwieszczenie to wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz wydano Ludwikowi Śniechowskiemu Patronowi, sprzedaż popierającemu.

w Płocku, dnia 7 (19) Paździer. 1866 r.

Michał Betlej.

Trzecia publikacja warunków licytacyjnych odbyła się w dniu dzisiejszym, a zarazem Trybunał tutejszy termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Rokicia z przyległościami oznaczył na dzień 24 Lutego (8 Marca) r. b. godzinę 10 z rana w którym licytacja zacznie się od sumy rs. 6,000.

Wywieszono na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego.

w Płocku, dnia 4 (16) Stycznia 1867 r.

Michał Betlej, Pisarz.

(N. D. 759). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Na żądanie pozostałych sukcesorów po ś. p. Florjanie Rozmanitch i z mocy upoważnienia Prezesa Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej z dnia 24 Stycznia (5 Lutego) 1867 r. sprzedane zostaną przez publiczną licytacją ryczałtowo w Warszawie w domu pod Nr. 10 przy rogu ulicy Zapiecka i Ś-to Jańskiej w dniu 3 (15) Lutego 1867 r. to jest w piątek o godzinie drugiej z południa, towary i utensylja sklepowe oraz piwniczne do masy ś. p. Florjana Rozmanith należące, w handlu, w miejscu powyż wskazanem przez niego prowadzonym, znajdujące się. O warunkach sprzedaży bliższą wiadomość powziąść można w kancelarji podpisanego Rejenta, w Gmachu Sądu Apelacyjnego przy ulicy Miodowej.

Warszawa d. 27 Stycznia (8 Lutego) 1867 r.

Stanisław Tyrchowski.

(N. D. 726). *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I.*

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w dniu 20 Lutego (4 Marca) 1867 r. poczynając od godziny 10 rano w gmachu sądowym przy ulicy Dzielnej posiedzenia swe odbywającym, nastąpi sprzedaż przez licytację różnych przedmiotów depozytowych, jako to: garderoby, bielizny, kosztowności i t p.

Warszawa d. 27 Stycz. (8 Lutego) 1867 r.

Sędzia Prezydujący Żyzniewski.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. 488). *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.*

Zapozywa 1. Julję Pułkowską lat 30 liczącą katoliczkę wdowę, ostatnią we wsi Guzowki za gospodynię zostającą; 2. Frydrychiewicza katolika, lat 24 liczącego bezżennego Pisarza Prowentowego ostatnio we wsi Przykorach zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomych aby w przeciągu dni 30 tu od daty niniejszego zapozwu licząc stawili w Sądzie tutejszym w sprawie własnej.

Warszawa, d. 10 (22) Stycznia 1867 roku.

Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury.